

GRIEG

COMPLETE ORCHESTRAL WORKS

Sung Texts

CD 4

[9] DET FØRSTE MØDE

Bjørnstjerne Bjørnson (1832–1910)

Det første mødes sødme,
det er som sang i skogen,
det er som sang på vågen
i solens sidste rødme,
det er som horn i uren
de tonende sekunder
hvori vi med naturen
forenes i et under.

[10] DEN BERGTEKNE

fra M.B. Landstad: Norske Folkeviser

Eg fór vilt i veduskogin
kringum ein elvesteine,
jutuldottri narrad meg,
eg fann inkji vegin heim.

Eg fór vilt i veduskogin
kringum ein elve-runne,
jutuldottri narrad meg,
eg hev inkji vegen funnid.

Eg hev vorid med jutulen
og jutulen etter meg rann,
gentunn sa', eg lokkad dei,
um eg dei aldri fann.

Eg hev vorid med jutulen
og jutulen etter meg låg,
gentunn sa', eg lokkad dei,
um eg dei aldri såg.

Fiskin uti fagran vatni
og sildi søkir hav,
mang ein helsar mågin sin
og veit så litid af.

Fiskin uti fagran vatni,
og ikonn up i tre,
alle så heve dei makamann,
men ingin så heve eg.

Eg fór vilt i veduskogin
kringum ein elvesteine,
jutuldottri narrad meg,
eg fann inkji vegin heim.

Six Orchestral Songs, EG 177

[11] SOLVEIGS SANG

Henrik Ibsen (1828–1906)

Kanske vil der gå både Vinter og Vår,
og neste Sommer med, og det hele År,
men engang vil du komme, det ved jeg vist,
og jeg skal nok vente, for det lovte jeg sidst.

Gud styrke dig, hvor du i Verden går,
Gud glæde dig, hvis du for hans Fodskam mel står.

[9] THE FIRST MEETING

Bjørnstjerne Bjørnson (1832–1910)

The thrill of love's first blooming
is like a song in springtime,
or golden rays of sunshine
when eventide is looming.
Like distant horns resounding,
in tones of muffled thunder,
all nature us surrounding,
our souls unite in wonder.

English translation: W.H. Halverson

[10] THE MOUNTAIN THRALL

from M.B. Landstad: Norske Folkeviser

Thro' the dark wood I did stray,
The Elfstones above me frowning;
Elfinmaids beguiled my way;
never more shall I reach home.

Sad 'mid rock and tree I stray'd,
the elfstones hung darkly o'er me.
Thou'st beguiled me, elfin maid;
homewardpath ne'er shines before me.

I have dwelt with the elfin folk
and danced with the queen of their race,
in her eyes no rapture lies,
no smile is on her face.

I have dwelt with the elfin folk
and danced in their maddening round;
in the elfin maiden's arms
no thrill of joy I found.

Fish beneath the waters deep and green
may roam the ocean wide;
many a man in joy hath
seen an unexpected bride.

Fish within the deep green ocean,
and squirrel in the tree,
all may enjoy the delights of love,
but ah! They are not for me!

Through the dark wood still I stray
the Elfstones above me frowning;
elfinmaids beguiled my way,
never more shall I reach home.

English translation: F. Corder

Six Orchestral Songs, EG 177

[11] SOLVEIG'S SONG

Henrik Ibsen (1828–1906)

The winter may pass and the spring disappear,
the summer too will vanish and then the year.
But this I know for certain: thou'lt come back again;
And e'en as I promised, thou'lt find me waiting then.

God help thee, when wand'ring thy way all alone,
God grant thee his strength as thou kneel'st at his throne.

Her skal jeg vente til du kommer igjen;
og venter du hist oppe, vi træffes der, min Ven!

[12] SOLVEIGS VUGGESANG

Henrik Ibsen

Sov, du dyreste Gutten min!
Jeg skal vugge dig, jeg skal våge.

Gutten har siddet på sin Moders Fang.
De to har leget hele Livsdagen lang.

Gutten har hvilet ved sin Moders Bryst
hele Livsdagen lang. Gud signe dig, min Lyst!

Gutten har ligget til mit Hjerte tæt
hele Livsdagen lang. Nu er han så træt.
Sov, du dyreste Gutten min!
Jeg skal vugge dig, jeg skal våge.

[13] FRA MONTE PINCIO

Bjørnstjerne Bjørnson

Aftenen kommer, Solen står rød,
farvende Stråler i Rummet henskyll
Lyslængslens Glans i uendelig Fylde,
Fjeldet forklares som Åsyn i Død.

Kuplerne gløde, men længere borte
Tågen langs Markernes blålige Sorte
vugger opover som Glæmselen før,
over hin Dal dækker tusind Års Slør.

Aftnen, hvor rød og varm,
blusser af Folkelarm,
glødende Hornmusik,
Blomster og brune Blik.
Tankerne stræber i Farver og Toner
trofast mod det, som forsoner.

Stille det bliver, end dunklere Blå
Himmelen våger og venter opunder
Fortid som blunder og Fremtid som stunder,
usikre Blus i det rugende Grå.

Men det vil samle sig; Roma fremstige
lystændt en Nat for Italiens Rige,
Klokkerne kime, Kanonerne slå,
Minderne flamme på Fremtidens Blå.

Yndig om Håb og Tro,
op mod Nygifte To
jubler en Sanger til
Cither og Fløjtespil
Stærkere Længsler får barnesød Hvile,
mindre tør vågne og smile.

[14] EN SVANE

Henrik Ibsen

Min hvide svane,
du stumme, du stille,
hverken slag eller trille
lod sangrøst ane.

Angst beskyttende
alfen, som sover,
altid lyttende
gled du henover,

If thou now art waiting in heav'n for me,
O there we'll meet again love and never parted be!

English translation: E.M. Smyth

[12] SOLVEIG'S CRADLE SONG

Henrik Ibsen

Sleep, my treasure, my baby boy,
I will rock and watch over my darling,

Crooning lullabies with fondness rife,
May he recall them all the days of his life;

May Mother's bosom ward off all annoy
All the days of his life. Ah Heaven, that were joy!

On mother's bosom he shall safely rest
All the days of his life, so weary and distressed.
Sleep my treasure, my baby boy,
I will rock and watch over my darling.

English translation: F. Corder

[13] FROM MONTE PINCIO

Bjørnstjerne Bjørnson

Evening how tender! Sunset how red!
All with a roseate glow is enlightened,
basking in sunshine the mountain is brightened,
rapt and serene as the face of the dead.

Domes in the sweet scented distance are
gleaming,
mists blue and grey o'er the meadows come
streaming,
rolling adown as oblivion has roll'd,
weaving a garment a thousand year old.

Gleameth all red and warm,
ev'ning falls, people swarm;
mountain horns sound above,
flowerscent, looks of love.
All heart could wish gleams and bounds sweetly
near us,
yearning for beauty to cheer us.

Deepens the stillness, darkens the day,
and from the ghosts of the past thus beholding
Heaven is surely the future unfolding,
shimmering vaguely in gathering grey.

But, like a beacon, will Rome one day waken,
brighten the darkness of Italy forsaken;
tocsins will echo and cannon will roar!
Fiercely will blaze out the spirit of yore.

Wedding strain, sound amain!
Flute so gay, zither play!
Out of time's seroll impart
hope to the trusting heart!
Italy, look to the blest goal unshaken;
tenderer feelings will waken.

English translation: F. Corder

[14] A SWAN

Henrik Ibsen

My swan, my pale one,
of silence unbroken;
of thy voice ne'er a token
or sound did assail one.

Shyly hiding from elves
that thou darest,
-list'ning, gliding,
thou timidly fleddest.

men sidste mødet,
da eder og øjne
var lønlige løgne,
ja da, da lød det!

I toners føden
du sluttet din bane.
Du sang i døden;
du var dog en svane!

15 VÅREN

Aasmund Olavsson Vinje (1818–1870)

Enno ein Gong fekk eg Vetren at sjå
for Våren at røma;
Heggen med Tre som der Blomar var på,
eg atter såg bløma.
Enno ein Gong fekk eg Isen at sjå
frå Landet at fljota,
Snjoen at bråna og Fossen i Å
at fyssa og brjota.
Graset det grøne eg enno ein Gong
fekk skoda med Blomar;
enno eg høyrde at Vårfuglen song
mot Sol og mot Sumar.

Eingong eg sjølv i den vårlege Eim
som mettar mit Auga,
eingong eg der vil meg finna ein Heim
og symjande lauga.
Alt det som Våren imøte meg bar
og Blomen eg plukkad',
Federnes Ånder eg trudde det var,
som dansad' og sukkad',
Derfor eg fann millom Bjørkar og Bar
i Våren ei Gåta;
derfor det Ljod i den Fløyta eg skar,
meg tyktes at gråta.

16 HENRIK WERGELAND

John Olaf Paulsen (1851–1924)

Vandrer jeg i granskogen stille,
hører livets sus, det tungsindsmilde,
bjeldeklagen, som en vemodstrille
lyde dæmpet over kjærnets vand,
da et suk i stilheden jeg fanger,
skogen sørger for sin tabte sanger,
Norges skytsånd, Henrik Wergeland!

Stolte billed på vort vårlivssage,
bolde kjæmper i de onde dage,
du, hvis stærke skuldre uden klage
tog vor byrde og til død holdt stand!
Skjønne morgengry, du signet være!
Hjertet svulmer ved dit livsdigts ære,
Norges skytsånd, Henrik Wergeland!

Aloft thou sprangest
as death was o'ertaking
thy lifesilence breaking,
at last thou sangest!

That song so cherished
for ever is gone then?
the singer has perished.
Wert only a swan then?

English translation: F. Corder

15 LAST SPRING

Aasmund Olavsson Vinje (1818–1870)

Yes, once again winter's face would I see
to Spring's glory waning,
whitethorn outspreading its clusters so free
in beauty en chaining.
Once more behold from the earth day by day
the ice disappearing,
snow melting fast and in thunder and spray
the river careering.
Emerald meadows, your flow'rets I'd spy
and hail each newcomer,
listen again to the lark in the sky
who warbles of summer.

Once more I'm drawn to the Spring-gladdened
vale
that stilleth my longing;
there I find sunlight and rest without fail,
and raptures come thronging.
All unto which here the Spring giveth birth,
each flow'r I have riven,
seems to me now I am parting from the earth
a spirit from Heaven.
Therefore I hear all around from the ground
mysterious singing,
music from reeds that of old I made sound,
like sighs faintly ringing.

English translation: F. Corder

16 HENRIK WERGELAND

John Olaf Paulsen (1851–1924)

When I stray alone in the pinewood,
see the shade in yonder lake reflected,
hear the wind in longdrawn sighs dejected,
quiv'ring bells across the silent land;
Then I know wherefore the pines are sighing,
they lament their minstrel's early dying,
Norway's Champion, Henrik Wergeland!

Oh thou glory of our early springtide,
gallant hero, have immortal guerdom,
thou for us, unflinching, bors't the burden,
till thy soul was quench'd at Death's command!
Radiant down of noble life, I bless thee!
May the spirit of thy deeds possess me!
Norway's Champion: Henrik Wergeland!

English translator unknown

CD 5

The Norwegian text and English translations given here are based on a concert performance of *Peer Gynt* and may not exactly match what is heard on this recording.
Bold text indicates the tracks on the compact discs and is provided as a guide only.

PEER GYNT
KONSERT- SCENEVERSJON
VED SVEIN STURLA HUNGNES

I I BRYLLUPSGÅRDEN
(Forspil til Akt I)

PEER GYNT
CONCERT VERSION
BY SVEIN STURLA HUNGNES

I AT THE WEDDING
(Prelude to Act I)

AKT 1, SCENE 1

2] BUKKERITTET

(En li med løvtrær nær Åses gård. En elv fosser nedover. Het sommerdag. Peer Gynt, en stærkbygget tyveårs gutt, kommer nedover gangstien. Åse, moren, liten og fin, følger etter. Hun er sint og kjefter.)

ÅSE
Peer, du lyver!

PEER
Nei, jeg gjør ei!

ÅSE
Nå, så bann på, det er sant!

PEER
Hvorfor banne?

ÅSE
Tvi; du tør ei! Alt ihop er tøv og tant!

PEER
Det er sant – hvert evige ord!

ÅSE
Og du skjems ei for din mor?!
(liten pause)
Nå, hvor traff du så den bukken?

PEER
Vest ved Gjendin.

ÅSE
Riktig, ja!

PEER
Hvasse vinden bar i fra;
slik en bukk så blank og fet
skulle du vel aldri sett!

ÅSE
Nei, bevares vel!

PEER
Det smalt!
Bukken stupte bums i bakken.
Men i samme stund han falt,
satt jeg skrevs på bukkeryggen,
grep ham i det venstre øre,
skulle nettopp kniven kjøre
bakom skolten inn i nakken;
hei! da skrek han vilt den styggen
stod med ett på alle fire,
slo meg med et akterkast
ut av neven kniv og slire
skrudde meg om lænden fast,
stemte hornene mot læggen,
klemte meg som i en tang;
dermed satte han på sprang
bent fremover Gjendin-eggen!

ÅSE *(uvilkårlig)*
I Jesu navn da - !

PEER
Har du sett den Gjendin-eggen noen gang?
Den er halve milen lang.
Langsmed eggen han og jeg
Skar oss gjennom vejret vej.
Aldri red jeg slik en fole!
Midt imot, der vi for fram,
var det som der gnistred sole.

ACT 1, SCENE 1

2] THE BUCK-RIDE

(A wooded hillside near ÅSE's farm. A river rushes down the slope. It is a hot day in summer. PEER GYNT, a strongly-built youth of twenty, comes down the pathway. His mother, ÅSE follows, scolding angrily.)

ÅSE
You're a liar, Peer.

PEER
No, I'm not!

ÅSE
Well, then – swear on it!

PEER
Why should I swear?

ÅSE
Oh! You're afraid to! It's all lies.

PEER
Every word is true!

ÅSE
Aren't you ashamed of yourself?
(pauses)
Where did you come across that old buck?

PEER
Over by Gjendin.

ÅSE
I'm sure you did!

PEER
I suddenly got wind of him,
Such a fine, fat buck
You never did see!

ÅSE
I'm sure I didn't!

PEER
A shot went off!
The buck fell to the ground.
But at the moment when he fell
I threw myself across his back
And held him by the left ear.
I was about to stick my knife in
Right behind his head.
But then he gave a wild scream
Got up on his four legs
And threw me backwards.
I dropped my knife
And he got a grip on me
Pushing his horns against my trunk,
Squeezing me like a pair of pliers!
Then he set off at a great rate
Right across the top of Gjendin.

ÅSE *(involuntarily)*
In the name of Jesus –

PEER
Have you ever seen the ridge of Gjendin?
It is miles long.
We two ran along the ridge
Slicing through the air.
I never rode such a mount!
And all the while we rode,
The sun sparkled down on us.

ÅSE *(svimmel)*
Å gud trøste meg!

PEER
Med et,
På en rådløs bråbrat plet,
Gjorde bukken halt omkring,
satte med et himmelspring
utfor dypet med oss begge!
Nedad, uten stans, for toget.
Men i dypet glitret noget
hvidlet som en rendyrskbuk.
Mor, det var vårt eget bilde,
som igjennom fjellsjø-stillet
opp mot vannets skorpe pilte
i den samme ville fart,
som i den vi nedad kilet.

ÅSE *(gisper etter luft)*
Peer! Gud fri meg – si det snart!

PEER
Bukk fra luften, bukk fra bunnen,
stangedes i samme stunden
så at skummet om oss klasket.
Ja der lå vi nå og plasket –
Jeg for hjem.

ÅSE
Men bukken, du?

PEER
Å, han går der vel ennå;
Kan du finne ham, så ta ham!

(Åse forteller nå sin sønn at mens han har vært borte har Ingrid bestemt seg for å gifte seg. Dette skal skje i morgen. Ingrid er datteren på nabogården og Peer har kurtisert henne, og nå bestemmer han seg for å prøve å ta brudgommens plass.)

BRYLLUPSMARSJ

AKT 1 SCENE 2
På vei til Hegstad

PEER
Der ligger Hægstad. Snart er jeg fremme.
Skal tro, hun Ingrid sitter ensom hjemme?
Nei. Bryllupsfolk myldrer til gårds som myg.
Hm, det er kanskje rettest jeg vender.
Stødt så flirer de bak ens ryg,
og tisker, så det tvers igjennom en brenner.
For meg kan Hægstadjenten seg gifte
med hvem hun vil. Jeg er like sæl!
(ser nedover sig)
Buksen revnet. Fillet og fæl. –
Den, som hadde noe nytt å skifte. *(stamper i bakken)*
Kunne jeg med et slaktertak
Rive dem ringeakten ut av bringen! –
Hva er det? Hvem er det som flirer der bak?
Hm, jeg syntes så visst -. Nei, det var nok ingen. –
Jeg vil hjem til mor.
(Han hører dansemusikk fra bryllupet)

[3] HALLING

PEER
De spiller til dans!
For et mylder av jenter! Syv-otte til manns!
Nei piskende død,- jeg må med i laget!

AKT 1, SCENE 3

[4] **SPRINGAR: BRYLLUPET PÅ HEGSTAD**
(Peer blander seg med de dansende, men på grunn av sitt dårlige rykte blir han frosset ut. I mengden møter han en ung

ÅSE *(dizzily)*
God sustain me –

PEER
Suddenly,
On a terribly steep place,
The buck made a turn
And leapt into the air.
Down into the abyss we went!
Down where there was no foothold.
But something glimmered in the depths
White as a reindeer's flank.
It was our own image,
That appeared in the mountain lake,
Rushing up to the surface of the water –
At the same speed that
We were descending.

ÅSE *(gasping for breath)*
May God give me peace – tell me all

PEER
Buck from the air and buck from the depths,
Locked in combat at an instant
So that the water foamed around us!
There we were splashing about –
And I came home.

ÅSE
What about the buck?

PEER
He's still there somewhere;
Take him if you can find him.

(ÅSE now tells her son that while he has been away hunting, Ingrid, the daughter of a neighbouring farmer, has become engaged to be married. The wedding is to be held the following day. Peer, who has courted Ingrid, decides to try to take the bridegroom's place.)

WEDDING MARCH

ACT 1 SCENE 2
“On the way to Hægstad”

PEER
There's Hægstad, I'll soon be there.
I wonder if Ingrid is on her own at home?
But no – the wedding guests are thick as midges.
Maybe it's best I turn back.
They're for ever laughing behind one's back
And their tattle burns right through one.
Let the Hægstad girl marry
Whoever she wants. I couldn't care less!
(looks down at his clothes)
Worn and tattered
If I had something new to wear. *(kicks the ground)*
If I could, with a butcher's knife
Tear their contempt out of their flesh.
What's that? Who is smirking over there? –
I'm sure there was someone. Perhaps there was not.
I'll go home to mother.
(He hears dance music from the wedding celebrations)

[3] HALLING

PEER
They're fiddling the dance!
What a crowd of girls! Seven or eight each!
By my soul, I've got to be there!

ACT 1, SCENE 3

[4] **SPRINGAR: THE WEDDING AT HÆGSTAD**
(Peer joins the dancers, but because of his reputation as a ne'er-do-well, both girls and men avoid him and snub him. In the throng he

pike, Solveig. I mellomtiden har bruden låst seg inn på stabburet og vil ikke åpne for brudgommen.)

SOLVEIG
Du er visst den gutten som ville danse?

PEER
Ja visst er jeg det; kan du ikke sanse?
Kom så!

SOLVEIG
Ikke for langt, sa'e mor!

PEER
Sa'e mor? Sa'e mor! Er du født ifjor?
(liten pause)
Si navnet ditt, jente, så snakker vi lettere.

SOLVEIG
Jeg heter Solveig. Og hva heter du?

PEER
Peer Gynt.

SOLVEIG
Å, kors da? *(trekker hånden til sig)*

PEER
Hva er det nu?

SOLVEIG
Mitt strømpebånd er løst; jeg må binde det tettere.
(haster fra ham)

(LATTER)

(Peer møter Hegstadbonden – brudens far)

PEER
Hvor er datter din?

HEGSTADBONDEN
Ingrid har låst seg inne.

(MUSIKK)

(Peer lister seg bort til stabburet og overtaler Ingrid til å flykte sammen med ham. Flukten blir oppdaget. Midt i oppstandelsen ankommer Åse for å finne Peer.)

ÅSE
Er sønnen min her?

HEGSTADBONDEN
Å Guds død og plage!
Tenk, Peer Gynt–

ÅSE
Har de tatt ham av dage?

HEGSTADBONDEN
Nei, Peer Gynt-! Se oppover heien-

ÅSE
Med Ingrid, det ubest.

HEGSTADBONDEN
I bratteste fjellet
Klyver han, ja - Gud på gjetens vis!
Han bær' henne som en bærer en gris!

ÅSE *(truer opp til Peer)*
Å gid du falt ned og-! Trå varsomt i hældet!

HEGSTADBONDEN
Jeg tar hans liv for det bruderov!

meets a young girl, Solveig. Meanwhile, the bride has hidden away in the storehouse, refusing to let the groom in.)

SOLVEIG
Are you the lad who wants to dance?

PEER
I do indeed; isn't that plain to see?
Come on then!

SOLVEIG
Mother said not too far!

PEER
Mother said? Mother said! Were you born yesterday?
(pause)
Tell me your name. It makes talking easier.

SOLVEIG
My name is Solveig. And you?

PEER
Peer Gynt.

SOLVEIG *(pulling back her hand)*
Oh dear.

PEER
What's the matter?

SOLVEIG
My garter is loose. I must make it tighter.
(Leaves in a hurry)

(LAUGHTER)

(During the celebrations Peer meets the Hegstad Farmer – the father of the bride.)

PEER
Where is your daughter?

HEGSTAD FARMER
Ingrid has locked herself in.

(MUSIC)

(Peer steals away to Ingrid in the storehouse, and convinces her to run away with him. Their escape is discovered. In the ensuing commotion Åse arrives at the farm looking for Peer.)

ÅSE
Is my son here?

HEGSTAD FARMER
May God curse his name!
That Peer Gynt–

ÅSE
Have they killed him?

HEGSTAD FARMER
No, Peer Gynt –! Look up on the hillside!

ÅSE
With Ingrid – the animal!

HEGSTAD FARMER
On the steepest mountains
He moves lightly as a mountain goat.
He's carrying her like you might a pig!

ÅSE *(shaking her fist up at Peer)*
May you have a fall – ohhh, but mind your step!

HEGSTAD FARMER
I'll have his life for stealing the bride!

ÅSE
Å nei, Gud straffe meg om du får lov!

5 BRUDEROVET. INGRIDS KLAGE
(Forspill til Akt II)

AKT 2, SCENE 1
BRUDEROVET
(En trang fjeldsti høyt oppe. Det er tidlig morgen. PEER GYNT går ilsomt og uvillig langs stien, Ingrid, halvt brudepyntet, søker for å holde han tilbake.)

PEER
Gå ifra meg!

INGRID
Etter dette?
Hvor?!

PEER
Så langt du vil for meg.

INGRID
Å, hva svik!

PEER
Unyttig trette!
Hver får gå sin egen vei.

INGRID
Brott-og brott igjen oss binder!

PEER
Djeveln stå i alt, som minner!
Djeveln stå i alle kvinner, -
Uten en-!

INGRID
Hvem er den ene?

PEER
Ikke deg.

INGRID
Hvem er det da?

PEER
Gå! Gå dit du kom ifra!

INGRID
Å, du lokket!

PEER
Du var villig!

INGRID
Trøstløs var jeg!

PEER
Jeg var yr!

INGRID
Ja, men boten blir deg dyr!

PEER
Dyrest bot får kalles billig.

INGRID
Står du fast på ditt?

PEER
Som sten!

INGRID
Godt; så se da hvem som vinner!
(går nedover)

ÅSE [standing up for her son]
God punish me if I let you!

5 INGRID'S LAMENT
(Prelude to Act II)

ACT 2, SCENE 1
THE STEALING OF THE BRIDE
(A narrow path, high up in the mountains. Early morning. PEER GYNT comes hastily and sullenly along the path. INGRID, still wearing some of her bridal ornaments, is trying to hold him.)

PEER
Go away from me!

INGRID
After this?
Where to?!

PEER
As far away as you please.

INGRID
What a betrayal!

PEER
No sense in arguing!
Each of us can go their own way.

INGRID
Crimes, we are bound together by our crimes!

PEER
The devil is in every memory!
In every woman is the devil –
Except one!

INGRID
Who's that?

PEER
It's not you.

INGRID
Who is it then?

PEER
Go. Go to where you came from!

INGRID
Oh, you seducer!

PEER
You were willing!

INGRID
I was so sad!

PEER
I was confused!

INGRID
But the penalty will be dear!

PEER
The dearest penalty would seem cheap.

INGRID
Are you sticking to your decision?

PEER
Like stone!

INGRID
Good, then we'll see who wins.
(starts walking down the hillside)

PEER
Djevelen stå i alt; som minner!
Djevelen stå i alle kvinner!

INGRID
Uten en!

PEER
Ja, uten en. *(de går hver sin vei)*

AKT 2 SCENE 3
PEER GYNT PÅ FLUKT

[6] PEER
Hele sognet er efter i flokk!
De har vepnet seg både med rifler og stokk.
Fremst kan en høre Hegstadgubben tute.
Nå spørres det vidt at Peer Gynt er ute!
Det er liv! Det kan både herde og høyne!
Til helved med alle de vasne løgne!

(på sin vei mot fjellene møter han tre seterjenter)

AKT 2 SCENE 4
PEER GYNT OG SÆTERJENTENE

[7] TRE SÆTERJENTER
(løber over bakkerne, skrikende og syngende)
Trond i Valfeldet! Bård og Kåre!
Troldpak! Vil I sove i armene vore??

PEER GYNT
Hvem skriger I efter?

JENTERNE
Efter trold! Efter trold!

FØRSTE JENTE
Trond! Far med lempe!

ANDEN
Bård! Far med vold!

TREDJE JENTE
I sælet står alle koverne tomme!

FØRSTE JENTE
Vold er lempe.

SECOND GIRL
Og lempe er vold!

TREDJE JENTE
Fattes der gutter, en leger med trold!

PEER GYNT
Hvor er gutterne da?

ALLE TRE
(skoggerleende)
De kan ikke komme!

FØRSTE JENTE
Min kaldte mig både for kærester og frenke.
Nu er han gift med en halvgammel enke.

ANDEN JENTE
Min møtte en tatertøs nord i lien.
Nu traver de to på fantestien.

TREDJE JENTE
Min tog løsungen vor afdage.
Nu står hans hoved og griner på en stage.

ALLE TRE
Trond i Valfeldet! Bård og Kåre!
Troldpak! Vil I sove i arme vore?

PEER
The devil is in every memory!
In every woman is the devil!

INGRID
Except one!

PEER
True, except one. *(They go their separate ways)*

ACT 2 SCENE 3
PEER ON THE RUN

[6] PEER
The whole parish is in pursuit!
They have armed themselves with rifles and sticks.
Loudest of them is the Hegstad farmer,
The news is spreading that Peer is out!
This is the life! It can harden and refine one!
To hell with all the hopeless lies!

(striking out for the mountains, he meets three herd-girls)

ACT 2 SCENE 4
PEER AND THE HERD-GIRLS *(DAIRYMAIDS)*

[7] THREE HERD-GIRLS
(Running over the hills, shrieking and singing)
Trond of Valfeld! Bård and Kåre!
Troll pack! Do you want to sleep in our arms?

PEER GYNT
Who are you shouting for?

THE GIRLS
For trolls! For trolls!

FIRST GIRL
Trond! Be gentle with me!

SECOND GIRL
Bård! Be rough with me!

THIRD GIRL
In the hut the beds are empty!

FIRST GIRL
Rough is gentle.

SECOND GIRL
And gentle is rough!

THIRD GIRL
If there are no lads the trolls will do!

PEER GYNT
Where are the lads then?

ALL THREE
(wildly laughing)
They can't come!

FIRST GIRL
Mine called me his own true dearest
Now he's married to an ageing widow.

SECOND GIRL
Mine met a gypsy girl in the north.
Now they are tramping the roads together.

THIRD GIRL
Mine took the life of our bastard child.
Now his head grins from a post.

ALL THREE
Trond of Valfeld! Bård and Kåre!
Troll pack! Do you want to sleep in our arms?

PEER GYNT

(står med et byks imellom dem)

Jeg er tre hoders trolld, og tre jenters gut!

JENTERNE

Er du slig karl, du?

PEER GYNT

I får dømme tilslut!

FØRSTE JENTE

Til sælet! Til sælet!

ANDEN JENTE

Vi har mjød!

PEER GYNT

Lad den flomme!

TREDJE JENTE

Denne lørdagsnat skal ingen kover stå tomme!

ANDEN JENTE

(kysser ham)

Han gnistrer og spruter som glohete jernet.

TREDJE JENTE

(likeså)

Som barneøjne fra svarteste tjernet.

(Peer Gynt danser i flokken)

JENTERNE

(peker naser mod bergnutene, skriker og synger)

Trond i Valfeldet! Bård og Kåre!

Trolldpak! - Fik I sove i armene vore?

PEER GYNT

Hugen sturen og tanken kåd.

I øjet latter; i halsen gråd!

(De danser bortover høydene)

AKT 2 SCENE 5

[8] PEER GYNT OG DEN GRØNNKLEDTE (EN GRØNNKLEDT KVINNE GÅR I LIEN)*(En li med store susende løvtrær. Stjerner blinker gjennom løvet; fugler synger i tretoppene. Peer hviler seg etter møtet med de tre seterjentene. En grønnkledd kvinne går i lien.)**(Peer inngår en samtale med Den Grønnklede)*

DEN GRØNNKLEDTE

Er det sant?

PEER *(skjærer med fingeren over strupen)*

Så sant som jeg heter Peer,-

så sant som du er en deilig kvinne!

Vil du ha meg? Du skal se hvor fint jeg meg ter;

du skal verken trå veven eller spinne.

Mat skal du få så du er ferdig til å sprekke.

Aldri skal jeg deg i håret trekke-

DEN GRØNNKLEDTE

Ikke slå meg heller?

PEER

Nei, var det likt?

Vi kongssønner slår ikke kvinnfolk og slikt.

DEN GRØNNKLEDTE

Er du kongssønn?

PEER

Ja.

PEER GYNT

(leaps into their midst)

I am a troll with three heads, and a lad for three girls!

THE GIRLS

Are you really such a lad?

PEER GYNT

Just wait and see!

FIRST GIRL

Let's go! Let's go!

SECOND GIRL

We've got some drink!

PEER GYNT

Let it flow!

THIRD GIRL

No bed's empty this Saturday night!

SECOND GIRL

(kisses him)

He sparks and spouts like red-hot iron.

THIRD GIRL

(kisses him)

Like a child's eyes in the darkest pond.

(Peer Gynt dances in their midst)

THE GIRLS

(make long noses at the mountains, shriek and sing)

Trond of Valfeld! Bård and Kåre!

Troll pack! Did you get to sleep in our arms?

PEER GYNT

My heart is heavy, my thoughts are wild

Laughter in my eyes and tears in my throat!

(They dance away over the heights)

ACT 2 SCENE 5

[8] PEER GYNT AND THE WOMAN IN GREEN*(A hillside, wooded with great soughing trees. Stars are gleaming through the leaves; birds are singing in the tree-tops. Peer is resting after sporting with the herd-girls. A GREEN-CLAD WOMAN crosses the hillside.)**(Peer strikes up a conversation with the woman in green)*

WOMAN IN GREEN

Is it true?

PEER *(drawing his finger across his throat)*

As sure as my name is Peer,

As sure as you are a beautiful woman!

Do you fancy me? You'll see what a grand man I am;

You won't need to weave or to spin.

Food will be ready on the table.

And I'll never pull your hair-

WOMAN IN GREEN

Never hit me either?

PEER

How could I?

Royal sons do not hit their women.

WOMAN IN GREEN

Are you a royal son?

PEER

Yes.

DEN GRØNNKLEDTE
Jeg er Dovrekongens datter.

PEER
Er du det? Se, se; det treffer jo godt.

INGRID
Inne i Ronden har far min sitt slott.
Tvefold laget er alt vårt eie.
Kommer du frem til min faders gård,
tør det hende seg lett, at du er på veie
til å tro, du i styggeste stenrøsen står.

PEER
Ja, er det ikke akkurat slik hos oss?
Alt gullet vil tykkes deg rusk og boss.

DEN GRØNNKLEDTE
Svart tykkes hvitt, og stygt tykkes vent.

PEER
Stort tykkes lite, og skittent tykkes rent!

DEN GRØNNKLEDTE
Ja, Peer, så ser jeg, vi to passer sammen!

PEER
Som benet og broka; som håret og kammen.

DEN GRØNNKLEDTE (*roper bort mot lien*)
Brudehest! Brudehest! Kom, brudehesten min!

(en kjempestor gris kommer løpende med en taustump til grime og en gammel sekk til sadel. Peer Gynt svinger sig opp og tar Den Grønnkledte foran sig.)

PEER
Heisann! Vi skal stryke gjennom Rondeporten inn!
Rapp deg, rapp deg, min ganger god!

DEN GRØNNKLEDTE
Akk, nylig gikk jeg så stur og mod -.
Nei, en vet aldrig hva som kan hendes!

PEER (*pryler grisen og traver avsted*)
På ridestellet skal storfolk kjennes!

9 PÅ RIDESTELLET SKAL STORFOLK KJENNES

AKT 2 SCENE 6
10 I DOVREGUBBENS HALL

(Dovregubbens kongshall. Stor forsamling af hofftroll, tomtegubber og haugmenn. Dovregubben i høysetet med krone og spir. Hans barn og nærmeste slegtninger til begge sider. Peer Gynt står foran ham. Trollene samler seg gradvis tettere og tettere om Peer.)

HOFTROLDENE
Slagt ham! Kristenmands søn har dåret
Dovregubbens veneste mø!

EN TROLDUNGE
Må jeg skjære ham i fingeren?

EN ANDEN TROLDUNGE
Må jeg rive ham i håret?

EN TROLDJOMFRU
Hu, hej, lad mig bide ham i låret!

TROLDHEKS
(med en sleiv)
Skal han lages til sod og sø?

WOMAN IN GREEN
I am the Mountain King's daughter.

PEER
Are you indeed? Well, well – that is lucky.

WOMAN IN GREEN
My father's palace is inside Ronde Mountain.
Everything we own has a double form.
If you come to my father's place,
It may very well happen that you think
You have come to a pile of stones.

PEER
Yes, it is just the same with us.
All the gold will seem like rubbish.

WOMAN IN GREEN
Black seems like white and nasty seems nice.

PEER
Big seems small and filthy seems clean!

WOMAN IN GREEN
Yes Peer, I can see that we suit each other!

PEER
Like legs and breeches; like hair and combs.

WOMAN IN GREEN (*calls across the hillside*)
Bridal horse, bridal horse! Come, my bridal horse.

(A gigantic pig comes running in with a rope's end for a bridle and an old sack for a saddle. PEER GYNT vaults on its back, and seats the WOMAN IN GREEN in front of him.)

PEER
Up then and we'll enter the gate at Ronde!
Hurry up, hurry up, my noble steed.

WOMAN IN GREEN
Just now I was feeling all melancholy -
One never knows what may happen!

PEER (*thrashing the pig and trotting off*)
Great folk may be known by the mounts that they ride!

9 Great folk may be known by the mounts that they ride

ACT 2 SCENE 6
10 IN THE HALL OF THE MOUNTAIN KING

(The Royal Hall of the King of the Dovre-Trolls. A great assembly of TROLL-COURTIERS, GNOMES, and BROWNIES. THE MOUNTAIN KING sits on the throne, crowned, and with his sceptre in his hand. His CHILDREN and NEAREST RELATIONS are ranged on both sides. PEER GYNT stands before him. The Trolls gradually gather closer and closer around PEER.)

TROLL COURTIER
Kill him! The Christian's son has bewitched
The Dovre King's fairest daughter!

TROLL CHILD
Shall I cut his finger?

SECOND TROLL CHILD
Shall I pull his hair?

TROLL MAIDEN
Oh, let me bite him in the leg!

TROLL WITCH
(with a ladle)
Shall we cook a dish of him?

EN ANDEN TROLDHEKS

(med retterkniv)

Skal han steges på spid eller brunes i gryde?

DOVREGUBBEN

Isvand i blodet!

(vinker sine fortrolige nærmere sig.)

DOVREGUBBEN

La oss ikke skryte.

Vi er gått til akters i de senere år;

vi vet ikke mer om det ramler eller står,

og folkehjelp skal en ikke fra seg skyte.

(til Peer Gynt)

Altså, det er min datter du krever?

PEER

Din datter og riket i medgift, ja.

DOVREGUBBEN

Det halve får du, imens jeg lever,

det annet halve når jeg engang faller fra.

PEER

Det er jeg nøyd med.

DOVREGUBBEN

Ja, stopp, min gutt; -

du har også noen tilsagn å give.

Brytes et av dem er hele paktten brutt,

og du slipper ikke herfra i live.

(For å teste Peers forståelse, stiller han ham en gåte)

Hva er forskjellen mellom troll og mann?

PEER

Der er ingen forskjell, så vidt jeg ser.

DOVREGUBBE

Jo, der ute under det skinnende hvelv,

mellom menn det heter: "Mann vær deg selv!"

Her inne hos oss mellom trollenes flokk

det heter: "Troll, vær deg selv nok!"

Dog, endt er gildets alvorlige del.

Men nu vil vi ører og øyne fryde.

Spillemø frem! La dovreharpen lyde!

Dansemø frem! Tre dovrehallens fjel!

II DANS AV DOVREGUBBENS DATTER

UT AV DOVREGUBBENS HALL

HOFTROLDET

Hva tykkes deg?

PEER

Tykkes? Hm-

DOVREGUBBEN

Tal uten frykt!

Hva ser du?

PEER

Noe ustyggelig stygt!

TROLLENE

Et ham!

DOVREGUBBEN

Husk, han har menneskesanser!

TROLLENE

Hu, riv av ham både øre og øye!

DEN GRØNNKLEDTE

Hu-hu! Slikt må vi høre og døye,

når jeg og søster min spiller og danser!

SECOND TROLL WITCH

(with a knife)

Shall we grill him or pot-roast him?

MOUNTAIN KING

Cool your fevered blood!

(signs to his courtiers to gather round.)

MOUNTAIN KING

Let's not boast

We have been declining in recent years

We don't know when things are going to fall apart

And one should never say no to help from people.

(To Peer Gynt)

So you want my daughter?

PEER

Your daughter and your kingdom as a dowry.

MOUNTAIN KING

You can have half while I am alive,

And the other half when I die.

PEER

I'm happy with that.

MOUNTAIN KING

Wait a minute, my boy -

You also have promises to make.

And if you break one, the deal is broken

and you will not leave here alive.

(Testing Peer's wits, he asks a riddle)

What is the difference between a troll and a man?

PEER

There is no difference that I can see.

MOUNTAIN KING

Oh yes, out there under the bright firmament

People say to each other: "Man, be yourself!"

In here among us trolls

We say: "Troll, be sufficient unto yourself!"

But that's enough of being serious.

Let us now delight our eyes and ears.

Playing maid – let the Dovre harp sound!

Dancing maid – tread our Dovre hall!

III DANCE OF THE MOUNTAIN KING'S DAUGHTER

ESCAPING FROM THE MOUNTAIN KING'S HALL

MOUNTAIN KING

What do you think?

PEER

Think of it? Hm-

MOUNTAIN KING

Don't be afraid!

What do you see?

PEER

Something incredibly horrible!

TROLLS

Eat him!

MOUNTAIN KING

Remember his senses are human!

TROLLS

Pull his ears off and his eyes out!

WOMAN IN GREEN

Must we be hearing such things,

I and my sister, while playing and dancing!

DOVREGUBBEN

Du dagblakke pilt! Vet du hvem jeg er?
Først så kommer du min datter for nær -

PEER

Det er løgn i din hals!

DOVREGUBBEN

Du må henne ekte.

PEER

Tør du sige meg på - ?

DOVREGUBBEN

Hva? Kan du nekte,
hun var i din attrå og i ditt begjær?

PEER

Ikke annet? Hvem faen henger seg i slikt?

DOVREGUBBEN

Mennesket blir seg dog alltid likt!
Hiv ham i knas mot bergveggen, børn!

TROLLENE

Å, far, får vi først leke hubro og ørn!
Ulveleken! Gråmus og gloøyet katt!

DOVREGUBBEN

Ja, men fort. Jeg er arrig og søvnig. Godnatt!
(*Går og etterlater Peer blant de opphissede trollene.*)

[12] PEER GYNT JAGES AV TROLL

(Akt II scene 6)

PEER GYNT

Slip mig, djævelstøj!
(*vil opp gjennom skorsteinspipen*)

TROLDUNGERNE

Tomtegubber! Nisser!
Bid ham bag!

PEER GYNT

Au! (*vil ned gjennom kjelderlemmen.*)

TROLDUNGERNE

Stæng alle ridser!

HOFTROLDET

Hvor de morer sig, de små!

PEER GYNT

(*kjempende med en liten trollunge, som har bitt sig fast i hans øre*)
Vil du slippe, dit skarn!

HOFTROLDET

(*slår ham over fingrene*)
Tag varsomt, slyngel, på et kongelig barn!

PEER GYNT

Et rottehul -!
(*Løper derhen*)

TROLDUNGERENE

Nissebroer! Det må du spørre!

PEER GYNT

Den gamle var fæl; men de unge er værre!

TROLDUNGERENE

Flæng ham!

PEER GYNT

Ak, den der var liden, som en mus!
(*løper omkring*)

MOUNTAIN KING

You pale-faced lad, do you know who I am?
First you take liberties with my daughter -

PEER

That is not true!

MOUNTAIN KING

You must marry her.

PEER

You dare to accuse me?

MOUNTAIN KING

You cannot deny it.
You fancied her and lusted after her.

PEER

Nothing more? Who cares about such things?

MOUNTAIN KING

Humans are always the same!
Beat him to death on the rocks, children!

TROLLS

But father, can we play owl and eagle first,
the wolf game or the grey mouse and the wild-eyed cat.

MOUNTAIN KING

Very well, but hurry up. I am tired and grumpy. Good night!
(*Exits, leaving PEER surrounded by the menacing trolls.*)

[12] PEER GYNT CHASED BY THE TROLLS

(Act II scene 6)

PEER GYNT

Let me go, you devilish things!
(*tries to escape by the chimney*)

TROLL CHILDREN

Goblins! Pixies!
Bite his bum!

PEER GYNT

Ough! (*tries to leave by the cellar hatch*)

TROLL CHILDREN

Close every cranny!

SENIOR TROLL

Look what fun they are having!

PEER GYNT

(*struggling with a little troll who is biting his ear*)
Let go you, bastard!

SENIOR TROLL

(*strikes him on the fingers*)
Be careful how you treat a royal child.

PEER GYNT

A rat hole!
(Runs to it)

TROLL CHILDREN

Pixies! Block the way!

PEER GYNT

The old man was bad but these are worse!

TROLL CHILDREN

Scratch him!

PEER GYNT

If only I were small as a mouse!
(runs around)

TROLDUNGERENE
(myldrer omkring ham)
Stæng gærde!

PEER GYNT
(gråtende)
Ak; var jeg en lus *(han faller)*

TROLDUNGERENE
(myldrer omkring ham)
Stæng gærde! Stæng gærde!
Flæng ham! Flæng ham!

TROLDUNGERENE
Nu i synet på ham!

PEER GYNT
(begravet i trolldyngen)
Hjælp, mor, jeg dør! *(Kirkeklokker ringer langt borte)*

TROLLENE
Bjelder i fjeldet, det är svartk-jolens kjör!

(Trollene flykter under bulder og hylende skrik. Hallen styrter sammen; alt forsvinner og forvandles til et røykfult landskap)

AKT II SCENE 7

13 PEER GYNT OG BØYGEN
(Bælmørke. PEER GYNT høres hugge og slå omkring sig med en stor gren)

PEER GYNT
Giv svar! Hvem er du?

EEN STEMME
Mig selv.

PEER GYNT
Af vejen!

STEMMEN
Gå udenom, Peer! Den er stor nok, hejen.

PEER GYNT
(vil igjennem på et annet sted, men støter imot)
Hvem er du?

STEMMEN
Mig selv. Kan du sige det samme?

PEER GYNT
Jeg kan sige hvad jeg vil; og mit sverd kan ramme!
Agt dig! Hu, hej, nu falder det knusende!
Kong Saul slog hundred; Peer Gynt slog tusende!
(slår og hugger)
Hvem er du?

STEMMEN
Mig selv.

PEER GYNT
Det dumme svar
kan du gemme; det gør ikke sagen klar.
Hvad er du?

STEMMEN
Den store Bøigen.

PEER GYNT
Nå, så!
Før var gåden svart; nu tykkes den grå.
Af veien, Bøig!

STEMMEN
Gå udenom, Peer!

TROLL CHILDREN
(gathering round him)
Close him in!

PEER GYNT
(weeping)
If only I were a louse. *(he falls down)*

TROLL CHILDREN
(closing in on him)
Close him in! Close him in!
Scratch him! Scratch him!

TROLL CHILDREN
Now get his eyes!

PEER GYNT
(buried in a pile of trolls)
Help, mother, I'm dying! *(Church bells chime distantly)*

TROLLS
Bells in the mountains. The black-frock's cattle!

(THE TROLLS take flight, amid a confused uproar of yells and shrieks. The hall collapses; everything disappears, turning into a deserted heath.)

ACT II SCENE 7

13 PEER GYNT AND THE BOYG
(PEER stumbles in the heavy darkness, beating around himself with a large branch)

PEER GYNT
Answer me. Who are you?

A VOICE
Myself.

PEER GYNT
Out of my way!

VOICE
Go round, Peer! The heath is big enough.

PEER GYNT
(tries another direction but meets resistance)
Who are you?

VOICE
Myself. Can you say as much?

PEER GYNT
I can say what I please. And my sword is potent.
Be careful! See how fierce it is!
Saul slayed his hundreds; Peer Gynt slayed thousands!
(strikes and slashes)
Who are you?

VOICE
Myself.

PEER GYNT
That's a stupid answer.
It doesn't make things clearer.
What are you?

VOICE
The great Boyg.

PEER GYNT
Really!
Before the riddle was black. Now it's grey.
Out of the way, Boyg!

VOICE
Go round, Peer!

PEER GYNT

Igennem!

(slår og hugger)

Han faldt!

(vil frem, men støter imod)

Hå, ha! Er her fler?

STEMMEN

Bøjgen, Peer Gynt! En eneste en.

Det er Bøjgen, som er sårløs, og Bøjgen, som fik mén.

Det er Bøjgen, som er død, og Bøjgen, som lever.

PEER GYNT

(kaster grenen)

Værget er troldsmurt; men jeg har næver!!

STEMMEN

Ja, lid på næverne; lid på kroppen.

Hi-hi, Peer Gynt, så rækker du toppen.

PEER

(kommer igjen)

Atter og fram, det er lige langt; -

ud og ind, det er lige trangt!

Der er han! Og der! Og rundt om svingen!

Ret som jeg er ude, står jeg midt i ringen. -

Nævn dig! Lad mig se dig! Hvad er du for noget?

STEMMEN

Bøjgen

PEER GYNT

(famler omkring)

Ikke dødt. Ikke levende. Slimet; tåget.

Ingen skikkelse heller! Det er som at tørne

i en dyng af knurrende halvvågne bjørne!

(Skriker)

Slå fra dig!

STEMMEN

Bøjgen er ikke gal.

PEER GYNT

Slå!

STEMMEN

Bøjgen slår ikke.

PEER GYNT

Kæmp! Du skal!

STEMMEN

Den store Bøjgen vinder uden at kæmpe.

PEER GYNT

Var her bare en nisse, som kunde mig prikke!

Var her bare så meget, som et årsgammelt trold!

Bare noget at slås med. Men det er her ikke. -

Nu snorker han! Bøjg!

STEMMEN

Hvad godt?

PEER GYNT

Brug vold!

STEMMEN

Den store Bøjgen vinder alting med lempe.

PEER GYNT

(biter sig i armer og hender)

Klør og flænger tænder i kødet!

Jeg må kende dryppet af mit eget blod.

(det høres vingeslag som av store fugler)

PEER GYNT

Through!

(strikes and slashes)

He falls!

(tries to go forward, meets resistance)

Indeed. Are there more of them?

VOICE

The Boyg, Peer Gynt! A single one.

It is the Boyg that is invulnerable and the Boyg who is hurt.

It is the Boyg who is dead and the Boyg who lives.

PEER GYNT

(throws the branch away)

My sword is bewitched but I have my fists!

VOICE

Trust to your fists, trust your body.

That's it, Peer Gynt, you'll reach the top.

PEER

(comes again)

Backwards and forwards is equally long;

out and in is equally narrow!

There he is! And there! And in circles I go!

Just when I get out, I am inside the ring.

Tell me your name! Let me look at you! What are you?

VOICE

The Boyg

PEER GYNT

(staggers round)

Not dead. Not alive. Slimy; hazy.

Without form, too! It is like being immersed

in a gaggle of growling, half-awake bears!

(Shrieks)

Strike out!

VOICE

The Boyg is not angry.

PEER GYNT

Strike!

VOICE

The Boyg does not strike.

PEER GYNT

Fight! You must!

VOICE

The great Boyg wins without fighting.

PEER GYNT

If there were just a pixie here to prick me!

If there were as much as a year-old troll!

Just something to fight. But there is nothing.

Now he's snoring! Boyg!

VOICE

What is it?

PEER GYNT

Use force!

VOICE

The great Boyg wins everything by being calm.

PEER GYNT

(bites his own arms and hands)

Claw and bite at my flesh!

I need to feel my own blood spilled.

(sound of huge bird flapping its wings)

FUGLESKRIG

Kommer han, Bøyg?

STEMMEN

Ja; fod for fod.

FUGLESKRIG

Alle søstre langt borte! Flyv frem til mødet!

PEER GYNT

Skal du berge mig, jente, så gør det snart!
Glan ikke ned for dig, lud og bøjet.-
Spændebogen! Kyl ham den bent i øjet!

FUGLESKRIG

Han vimrer!

STEMMEN

Vi har ham.

FUGLESKRIG

Systre! Skyd fart!

PEER GYNT

For dyrt, at købe sig livet til
for slig en times tærende spil.
(synker sammen)

FUGLESKRIG

Bøyg, der stupe han! Tag ham! Tag ham!
(Klokkeringing og et kirkeorgel høres langt borte)

BØJGEN

(svinner inn til intet og siger sammen i et gisp)
Han var for stærk. Der stod kvinder bag ham.

AKT III SCENE 3

PEER GYNT OG SOLVEIG

(Solveig kommer gående mot Peer)

PEER

Solveig! Det er ikke -! Jo, det er!
Og du blir ikke redd for å komme så nær!

SOLVEIG

Jeg har løst meg fra alle

PEER

Solveig du vene, -
for å komme til meg?

SOLVEIG

Ja, til deg alene.

PEER *(til sig selv)*

Udenom, sa Bøygen.

SOLVEIG

Hva?

PEER

Du får vente.
Her er mørkt, og jeg har noe tungt å hente.

SOLVEIG

Men ikke for langt, du!

PEER

Vær tålsom, jente!
Langt eller kort, - du får vente.

SOLVEIG

Ja, vente –

(Peer Gynt går bortover skogstien.)

BIRD CRY

Is he coming, Boyg?

VOICE

Yes, step by step.

BIRD CRY

All my sisters far away! Fly to the meeting!

PEER GYNT

If you are going to help me, maiden, do it fast!
Don't look down and be so timid.
Your prayer book! Throw it at his eye!

BIRD CRY

He totters!

VOICE

He is ours.

BIRD CRY

Sisters, hurry up!

PEER GYNT

It is too high a price to save one's life
With an hour of such exhausting strife.
(collapses)

BIRD CRY

Boyg, he has fallen! Take him! Take him!
(Bells and a church organ are heard in the distance)

BOYG

(disappears into nothing and whispers)
He was too strong. There were women behind him.

ACT III SCENE 3

PEER GYNT AND SOLVEIG

(Out of the mists SOLVEIG walks up to PEER)

PEER

Solveig! It can't be – It is you!
And you are not frightened to approach me?

SOLVEIG

I have freed myself from all of them.

PEER

Dearest Solveig -
In order to come to me?

SOLVEIG

Only to you.

PEER *(to himself)*

“Go round”, the Boyg said.

SOLVEIG

What?

PEER

You must wait –
It is dark here and I have something heavy to fetch.

SOLVEIG

But not for too long!

PEER

Be patient!
You must wait, long or short.

SOLVEIG

I'll wait –

(PEER GYNT goes down the wood-path.)

[14] FORSPILL TIL ÅSES DØD

(forspill til Akt III)

AKT III SCENE 4

[15] ÅSES DØD

(Åses stue. Aften. En stokild brænder og lyser på skorsteinen. Katten på en stol ved sengeføten. Åse ligger i sengen og famler urolig omkring på teppet. Hun er alene – nabokonen Kari har nettopp gått for kvelden.)

ÅSE

Nei, Herregud kommer han ikke?

Det dryger så inderlig langt.

Jeg har ikke bud å skikke;

og si ham har jeg så mangt.

PEER

Godkveld!

ÅSE

Vorherre deg glede!

Så kom du da, kjære min gutt!

Men hvor tør du ferdes hernede?

Her er da ditt liv forbrutt.

PEER

Å, livet får være det samme.

Jeg måtte nå se hernede.

ÅSE

Ja, nå står Kari til skamme;

og jeg kan gå bort i fred!

PEER

Du snakker! Bred over deg fellen.

La meg sitte på sengestokk.

Se så; nu korter vi kvelden

både med stev og lokk.

(Han later som om sengen er en slede og at de to reiser ut på tur med den)

Hypp! vil du rappe deg Svarten!

Moer, du fryser vel ej?

Jo-jo; det kendes på farten,

når Grane legger iver!

ÅSE

Kjære Peer, hvad er det som ringer-?

PEER GYNT

De blanke dombjelder, moer!

ÅSE

Hu, nej da, hvor hult det klinger!

PEER GYNT

Nu kjører vi over en fjord.

ÅSE

Jeg er ræd! Hvad er det, som bruser

og sukker så underligt vildt?

PEER GYNT

Det er granene, moer, som suser

på moen. Sitt bare stilt.

ÅSE

Det gnistrer og blinker langt borte.

Hvor kommer den lysningen fra?

PEER GYNT

Fra slottets ruter og porte.

Kan du høre de danser?

[14] Prelude to ÅSE'S DEATH

(Prelude to Act III)

ACT III SCENE 4

[15] ÅSE'S DEATH

(ÅSE's room. Evening. The room is lighted by a wood fire on the open hearth. A cat is lying on a chair at the foot of the bed. ÅSE lies in the bed, fumbling about restlessly with her hands on the coverlet. She is alone – Kari, the neighbour's wife, has just left for the evening.)

ÅSE

Oh God, isn't he going to come?

Such a long time has passed.

I've no one to send for him,

And there's so much to tell.

PEER

Good evening!

ÅSE

God be with you!

So you came, my dear boy!

But do you dare to show yourself here

Where your life is in danger?

PEER

What does my life matter?

I had to come down to you.

ÅSE

Now Kari may be ashamed,

And I can die in peace!

PEER

Don't say that! Take this blanket,

And let me sit on the bed.

Let's shorten the evening

Let's have some songs.

(He pretends that the bed is a sleigh and that the two of them are departing on a journey)

Gee up, old Blackie!

Mother, are you cold?

You can feel it now, the speed,

when Grane gets under way!

ÅSE

Dear Peer, what is the ringing?

PEER GYNT

It's the sleigh bells, mother!

ÅSE

Ohh, what a fearfully hollow sound!

PEER GYNT

Now we are driving over a fjord.

ÅSE

I am frightened! What is that noise and

these strange wild sighs?

PEER GYNT

It is the fir trees, mother – the firs are sighing

on the plain. Just sit still.

ÅSE

I see sparks and flashes in the distance.

Where does the light come from?

PEER GYNT

From the doors and windows of the palace.

Can you hear them dancing?

ÅSE

Ja.

PEER GYNT

Udenfor står Sankt Peder
og byder dig stige ind.

ÅSE

Hilser han?

PEER GYNT

Ja, med hæder,
og skænker den sødeste vin.

ÅSE

Vin! Har han også kager?

PEER GYNT

Jada! Et smækfuldt fad.
Og salig prostinden lager
dig kaffe og eftermad.

ÅSE

Å kors; kommer vi to sammen?

PEER GYNT

Så tidt og så jævnt du vil.

ÅSE

Å nei da, Peer, for en gammen
du kjører mig, stakkar til!

PEER GYNT

(smækker med piskan)

Hyp; vil du rappe dig, Svarten!

ÅSE

Kære Peer, du kjører vel ret?

PEER GYNT

Her er brede vejen.

ÅSE

Den farten
den gør mig låk og træt.

PEER GYNT

Der ser je slottet sig højne;
om lidt så er kjørslen slut.

ÅSE

Jeg vil ligge og lukke øjne
og lide på dig, min gut!

PEER GYNT

Rap dig, Grane, min traver!
I slottet er stimlen stor;
mod porten de myldrer og kaver.
Nu kommer Peer Gynt med sin moer!
Hvad siger du, herr Sankt Peder?
Får ikke mor slippe ind?
Jeg mener du længe leder,
før du finder så ærligt et skind.
Om mig vil jeg ikke snakke;
jeg kan vende ved slottets port.
Vil I skænke mig, taer jeg tiltakke;
hvis ej, går jeg lige-nøjd bort.
Jeg har digtet så mangan skrøne,
som fanden på prekestol,
og skældt min moer for en høne,
fordi hun kakled og gol.
Men hende skal I agte og hædre
og gøre det rigtig tillags;
her kommer ikke nogen bedre
fra bygderne nutildags. -
Ho-ho; der har vi Gud Fader!
Sankt Peder, nu får du dit.

ÅSE

Yes.

PEER GYNT

Saint Peter is standing outside
And invites you to come in.

ÅSE

Is he greeting me?

PEER GYNT

With great honour,
and offers you the sweetest wine.

ÅSE

Wine! Has he cakes too?

PEER GYNT

Yes, a whole tray full.
And the blessed wife of the dean
will make you coffee and dessert.

ÅSE

Well, I never – shall I meet her?

PEER GYNT

Whenever you like.

ÅSE

Oh, Peer, what a feast
you are taking me to!

PEER GYNT

(cracks his whip)

Gee up. On with you, Blackie!

ÅSE

Dear Peer, are you driving carefully?

PEER GYNT

We are on the highway!

ÅSE

But such speed –
It makes me feel faint and tired.

PEER GYNT

I can see the castle rise up ahead;
soon our drive is over.

ÅSE

I will lie and close my eyes
and trust in you, my boy!

PEER GYNT

Come on Grane, my boy!
There's great excitement in the castle;
People crowding round the gates.
Peer Gynt is coming with his mother!
What say you, Saint Peter?
Won't you let his mother in?
You would have to search for a long time,
To find such an honest person.
I'm not talking about myself;
I can turn away at the gate.
If you offer me something, I'll thank you;
If not, I am happy to leave.
I have made up as many tales
As the devil, when he's preaching,
And have called my mother an old hen,
Because she was always chirping and crowing.
But you should show her respect
And make her feel welcome;
You won't get a better person here
from these parts nowadays.
Ho-ho; here's God the Father!
Saint Peter, now you'll get it.

(med dyp stemme)
“Hold op med de køgemester-lader;
mor Åse skal slippe frit!”
(ler højt og vender sig om til moren)
Ja, var det ikke det jeg vidste?
Nu blev der en anden dans
(i angst)
Hvorfor ser du, om øjet skulde briste?
Moer! Er du fra samling og sans-!
(går op til hodegjerdet)
Du skal ikke ligge og glane!-
Snak, mor; det er mig, din gut!
*(føler varsomt på hennes panne og hender;
derpå sier han dempet:)*
Ja så! - Du kan hvile dig, Grane;
for ret nu er rejsen slut.
(lukker hennes øyne og bøyer sig over henne.)

16 MORGENSTEMNING
(forspill til Akt IV)

*(Etter morens død bestemmer Peer seg for å reise fra landet
og søke lykken et annet sted. I Amerika blir han involvert i
slavehandel og tjener en formue. Vi møter han igjen flere år
senere på vestkysten av Marokko.)*

AKT IV SCENE 1
I MAROKKO

*(Palmeskog. Dekket middagsbord, solseil og sivmatter.
Utenfor land ligger en damp yacht med norsk og amerikansk
flag. Peer Gynt, en pen middelaldrende herre i elegant
reisedrakt, opptrer som vert for bordenden. Flere gjester,
deriblant Monsieur Ballon sitter rundt bordet.)*

PEER
Drikk mine herrer!
Er man skapt til nytelse, så skal man nyte.
Der står jo skrevet: tapt er tapt,
og vekk er vekk-. Hva må jeg byde?
Selskapsbrødre i Gibraltar
Venner om mitt gullkalv-altar
jeg spør kun: hva skal mannen være?
Seg selv det er mitt korte svar.
Om seg og sitt han skal seg kjære.
Det er jo skrevet eller sagt
Etsteds, jeg minnes ikke hvor,
at hvis du vant den ganske jord,
men selv deg tapte, var din vinning
kun krans omkring en kløvet tinning.

MONSIEUR BALLON
De er jo norsk?

PEER
Av fødsel, ja!
Men verdensborger av gemytt.
For hva jeg har av lykken nydt,
jeg takke kan Amerika.
Men ingen heiser sitt segl for blott og bart å seile.
Jeg har et mål det kan ei feile.

MONSIEUR BALLON
Og målet er?

PEER
Å blive keiser

MONSIEUR BALLON
Hva?

PEER
Keiser!

MONSIEUR BALLON
Hvor?

(in a deep voice)
“Stop your major domo airs;
Mother Åse gets in free!”
(laughs aloud and turns to the mother)
Didn’t I say so?
Now the boots on the other foot.
(anxiously)
Why are your eyes bulging?
Mother! Is something the matter!
(approaches her pillow)
Don’t lie there staring at me!
Say something mother; it’s me, your son!
*(feels her forehead and her hands;
then says softly:)*
Now, Grane, you can take it easy;
now the journey’s ended.
(closes her eyes and bends over her.)

16 MORNING MOOD
(Prelude to Act IV)

*(Following the death of his mother, Peer decides to leave his country and to look for
success elsewhere. Going to America he becomes involved in the slave trade, and
makes a great fortune. We rejoin him several years later on the south-west coast of
Morocco.)*

ACT IV SCENE 1
IN MOROCCO

*(A palm-grove. Under an awning, a table spread for dinner. In the
offing lies a steam-yacht, flying the Norwegian and American
colours. PEER GYNT, a handsome middle-aged gentleman, in an elegant
travelling-dress, is doing the honours at the head of the table. Several guests,
including MONSIEUR BALLON, are seated at the table.)*

PEER
Drink, gentlemen!
If one’s born to enjoy, one should enjoy.
It is written that lost is lost,
And gone is gone. What may I offer you?
My comrades in Gibraltar,
Friends around my gold-calf altar
I merely ask: what should a man be?
Himself, is my short answer.
He should care about himself and what is his.
It has been written or claimed,
Though I cannot remember where,
That if you won the entire world,
But lost yourself, your profit would be
But a wreath around your broken skull.

MONSIEUR BALLON
You are Norwegian?

PEER
By birth indeed,
But by choice a citizen of the world.
For the success that I have had,
I am indebted to America.
But no one raises his sails just for the joy of sailing:
I have a goal, that is for sure!

MONSIEUR BALLON
And your goal is?

PEER
To be emperor.

MONSIEUR BALLON
What?

PEER
Emperor.

MONSIEUR BALLON
Of what?

PEER
I hele verden.

MONSIEUR BALLON
Hvorledes, venn - ?

PEER
I kraft av gullet.

MONSIEUR BALLON
Men gullet har De!

PEER
Ikke nok,
Og jeg vil være meg en bloc,
vil være Gynt på hele kloden,
Sir Gynt fra toppen og til roten!
Farvel nu herrer - jeg har mynt
og er meg selv, sir Peter Gynt.

(Etter å ha tatt farvel legger Peer Gynt seg til å sove. Hans gjester bestemmer seg for å robbe han og stikke av med hans yacht. De etterlater ham på stranden. Yachten eksploderer og alle de som er om bord omkommer. Peer begir seg inn i ørkenen.)

AKT IV SCENE 5
[17] **TYVEN OG HELEREN**

(Tidlig morgen. Stenete egn med utsikt inn over ørkenen. På den ene side en fjellkløft og en hule. En tyv og en healer i kløften med en flott hest og fantastiske klær som er stjålet fra den marokanske keiseren. De betrakter hestepassere langt borte som leter etter tyvene.)

TYVEN
Lanserens tunger,
slikkende, spillende, -
se, se!

HELEREN
Jeg føler alt knappen
i sandet trillende!
Ve, ve!

TYVEN
Min fader var tyv;
hans søn må stjele.

HELEREN
Min fader var hæler;
hans søn må hæle.

TYVEN
Din lod skal du bære;
dig selv skal du være.

HELEREN
(lytter)
Fodtrin i krattet!
På flugt! Men hvor?

TYVEN
Hulen er dyb
og profeten stor!
(de flykter)

PEER GYNT BLIR PROFET

PEER
(Passerer kløften på sin vandring)
Jeg må frem! Kapitaler i øst eller vest!
Mitt rike,- mitt halve rike for en hest!
(hesten vrinsker i fjellkløften)
En hest! Og kledning! - Og smykker, - og verge!
Umulig! Jo, virkelig! - Hva? Jeg har lest
etsteds at viljen kan flytte berge;-
men at den også kan flytte en hest-?

PEER
Of the entire world.

MONSIEUR BALLON
But how, my friend?

PEER
Through my money.

MONSIEUR BALLON
But you have money.

PEER
Not enough,
I want to be myself – en bloc!
Want to be Gynt in the whole world,
Sir Gynt from top to toe.
Farewell, my friends. I have money
And am myself; Sir Peter Gynt

(Having taken his farewell, Peer Gynt goes off to rest. His guests decide to rob him and escape on his yacht. They leave him abandoned on the beach. The yacht explodes and everyone on board dies. Destitute, PEER strikes out for the desert.)

ACT IV SCENE 5
[17] **THE THIEF AND THE RECEIVER [FENCE]**

(Early morning. A hillock, with a view across the desert. To the side a ravine, and a cave. A THIEF and a RECEIVER hide in the ravine, with a fine horse and beautiful robes, stolen from the Moroccan Emperor's camp. They are watching horsemen far away, searching for the thieves.)

THIEF
The tongues of the lances,
Tasting, playing,
Look, look!

RECEIVER
I can feel my head
Falling into the sand!
Dear, dear.

THIEF
My father was a thief;
So his son is one too.

RECEIVER
My dad was a receiver;
So I am too.

THIEF
One bears one's fate;
You can only be who you are.

RECEIVER
(listens)
I hear footsteps!
We must flee! But where?

THIEF
The cave is deep –
And the prophet is great!
(they flee, abandoning their loot)

PEER GYNT BECOMES A PROPHET

PEER
(passing the ravine on his wanderings)
Onwards! Capitals in east and in west!
My kingdom – well, half my kingdom, for a horse!
(The horse in the ravine neighs.)
A horse and clothes! And jewels – and a sword!
Impossible. Really! What? I have read
Somewhere that faith can move mountains,
But can it also move a horse?

Nei, en vet aldri, hva som kan hendes.-
 På ridestellet skal storfolk kjennes!
(Han galloperer inn i ørkenen)

AKT IV SCENE 6 18 ARABISK DANS

(Telt hos en araberhøvdning, ensomt på en oase. PEER GYNT i sin østerlandske drakt hvilende på dyner. Han drikker kaffe og røker på en lang pipe. ANITRA og en flokk piker danser og synger for ham.)

PIGERNES KOR
 Profeten er kommen!
 Rør fløyten og trommen;
 Profeten, herren, den alting vidende,
 til os, til os er han kommen
 over sandhavet ridende!
 Profeten, herren, den aldri fejlende,
 til os, til os er han kommen
 gjennom sandhavet sejlende!
 Rør fløyten og trommen;
 profeten, profeten er kommen!

ANITRA
 Hans ganger er mælken, den hvide,
 som strømmer i Paradisets floder.
 Bøj eders knæ! Sænk eders hoder!
 Hans øjne er stjerner, blinkende, blide.
 Intet jordbarn tåler
 glansens glans af de stjerners stråler.
 Gjennem ørken han kom.
 Guld og perle sprang frem på hans bryst.
 Hvor han red blev det lyst.
 Bag ham for mørke; samum og tørke.
 Han, den herlige, kom!
 Gjennem ørken han kom,
 som en jordsøn pyntet,
 Kaba, Kaba står tom;-
 han har selv forkyndt det!

PIGERNES KOR
 Profeten er kommen! etc.
 (Rør fløyten og trommen;
 Profeten, herren, den alting vidende,
 til os, til os er han kommen
 over sandhavet ridende!
 Profeten, herren, den aldri fejlende,
 til os er han kommen
 gjennom sandhavet sejlende!
 Rør fløyten og trommen;
 profeten, profeten er kommen!)

19 ANITRAS DANS

20 PROFETENS JUVEL

PEER
 Anitra, hør her!

ANITRA
 Din slavinne har hørt!

PEER
 Du er lokkende, barn! Profeten er rørt.
 Vil du ikke tro meg, så fornem beviset;-
 jeg gjør deg til Houri i paradiset!

ANITRA
 Men jeg har ingen sjel, herre.

PEER
 Så kanst du få!

ANITRA
 Hvorledes, herre?

One never knows what may happen!
 Great folk may be known by the mounts that they ride!
(Gallops off into the desert.)

ACT IV SCENE 6 18 ARABIAN DANCE

(The tent of an Arab chief, standing alone at an oasis. PEER GYNT, in Eastern dress, resting on cushions. He is drinking coffee, and smoking a long pipe. ANITRA, and a bevy of GIRLS, dancing and singing before him.)

CHOIR OF GIRLS
 The prophet has come!
 Sound the fifes and drums;
 The prophet, the master, the all-knowing,
 Has come to us, to us
 Riding over the dunes!
 The prophet, the master, the one who is never wrong
 Has come to us, to us
 Sailing over the sandy ocean!
 Sound the fifes and drums;
 The prophet has come, the prophet!

ANITRA
 His steed is the milk of paradise,
 The white milk that fills the rivers.
 Kneel before him! Bow your heads!
 His eyes are stars, shining, mild.
 No earthly mortal can stand
 The fierce brightness of those stars.
 He came through the desert.
 Gold and pearls issued from his breast.
 The ground shone where he rode.
 Behind him was darkness; storms and drought.
 The glorious one has come!
 Come through the desert,
 Bedecked as a son of man.
 Kaaba, Kaaba is empty;
 He has pronounced it himself!

CHOIR OF GIRLS
 The prophet has come! etc.
 (Sound the fifes and drums;
 The prophet, the master, the all-knowing,
 Has come to us, to us
 Riding over the dunes!
 The prophet, the master, the one who is never wrong
 Has come to us, to us
 Sailing through the ocean of sand!
 Sound the fifes and drums;
 The prophet has come, the prophet!)

19 ANITRA'S DANCE

20 THE PROPHET'S JEWEL

PEER
 Anitra, listen to me!

ANITRA
 Your slave hears your command!

PEER
 You are attractive, my child! The prophet is moved.
 If you don't believe me, trust the proof;
 I shall make you a houri in paradise!

ANITRA
 But I have no soul, master.

PEER
 You can get one.

ANITRA
 How, master?

PEER
Det må jeg forstå–

ANITRA
Profeten er god–

PEER
Du nøler? Tal!

ANITRA
Jeg bryr meg ikke så meget om sjelen;-
gi meg heller–

PEER
Hvilket?

ANITRA (*peker på hans turban*)
Hin skjønnne opal!

PEER (*henrykt, idet han rekker henne smykket*)
Anitra! Evas naturlige datter!
Magnetisk jeg lokkes; thi jeg er mann,
Og, som det står hos en aktet forfatter:
”Das ewig weibliche ziehet uns an!

AKT IV SCENE 7
[21] PEER GYNTS SERENADE

PEER GYNT
Jeg stængte for mit Paradis,
og tog dets nøgle med.
Det bar tilhavs for nordlig bris!
mens skønne kvinder sit forlis
på havsens strand begræd.

Mod syd, mod syd skar kjølens flugt
de salte strømmes vand.
Hvor palmen svajer stolt og smukt,
i krans om oceanets bugt,
jeg stak mit skib i brand.

Ombord jeg sted på slettens skib,
et skib på fire ben.
Det skummed under piskens Hieb;-
jeg er en flygtig fugl; o, grib,-
jeg kvidder på en gren!

Anitra, du er palmens most;
det må jeg saned nu!
Ja, selv Angoragjedens ost
er neppe halvt så sød en kost,
Anitra, ak, som du!

AKT IV SCENE 9
[22] PEER GYNT OG ANITRA

(*Karavanevei. Oasen langt tilbake i det fjerne. Peer Gynt, på sin hvite best, jager gjennom ørkenen. Han har Anitra foran seg på sadelknappen.*)

ANITRA
La være; jeg biter!

PEER
Du lille skalk!

ANITRA
Hva vil du?

PEER
Vil? Leke due og falk!
Føre deg bort! Gjøre gale striker!

ANITRA
Skam deg! En gammel profet-!

PEER
I know how–

ANITRA
The prophet is good–

PEER
You hesitate? Speak!

ANITRA
I'm not so worried about a soul;
Give me rather –

PEER
What?

ANITRA (*pointing to his turban*)
That beautiful opal!

PEER (*enchanted, handing her the jewel*)
Anitra, Eva's natural daughter
I am drawn to you as a man
And as a famous author writes:
“Das ewig weibliche ziehet uns an!”

ACT IV SCENE 7
[21] PEER GYNT'S SERENADE

PEER GYNT
I locked up my Paradise,
And took the key away.
A northerly breeze bore me!
While lovely women wept
For their loss on the shores of the sea.

South, to the south the keel flies
Through the salt waters of the sea.
Where lovely palms sway so proudly,
Circling an ocean bay,
There I burnt my boats.

I stepped aboard the ship of the plains,
A four-leggedship.
Beneath my whip it foamed along;
I am like a migrant bird;
I chirp upon a branch!

Anitra, you are the sap of the palm tree;
Indeed you are!
Cheese of the angora goat itself
Is not half as delicious,
As you are, Anitra!

ACT IV SCENE 9
[22] PEER GYNT AND ANITRA

(*A caravan route. The oasis is seen far off in the background. PEER GYNT comes galloping across the desert on his white horse, with ANITRA before him on his saddle-bow.*)

ANITRA
Let be, I'll bite you!

PEER
You little wretch!

ANITRA
What do you want?

PEER
Want? To play at dove and falcon!
Take you away, play mad games!

ANITRA
Shame on you, old prophet!

PEER
 Å, vås!
 Profeten er ikke gammel, din gås!
 Syns du dette på alderdom peker?

ANITRA
 Gi meg den ring, som sitter på din finger.

PEER
 Ta, søte Anitra, det hele pøjt!

ANITRA
 Dine ord er sanger! Liflig de klinger!

PEER (*rekker henne ridepiskene og stiger av for å lede hesten*)
 Salig, å vite seg elsket så høyt!
 Jeg er ung, Anitra!

ANITRA
 Ja, du er ung. Har du flere ringe?

PEER
 Ikke sant? Der; grams! Som en bukk kan jeg springe!
 Var her vinløv i nærheten, skulle jeg meg kranse.
 Ja min sel er jeg ung! Hei, jeg vil danse!
 Eh bien!
 Men gjør meg en heftig sorg;-
 det er sødt for elskende hjerter å lide!
 Hør, når vi kommer hjem til min borg-

ANITRA
 Til ditt paradisi;- har vi langt å ride?

PEER
 Å, en tusende mile-

ANITRA
 For langt!

PEER
 Å, hør;-
 du skal få den sjel, som jeg lovet deg før-

ANITRA
 Ja takk; jeg hjelper meg uten sjel.
 Men du ba om en sorg-

PEER
 Ja, død og plage!
 En voldsom, men kort, -for en to tre dage!

ANITRA
 Anitra lyder profeten! -Farvell!
 (*hun smekker ham et skikkelig rapp over fingrene og jager
 avsted i flyvende galop*)

FORLADT I ØRKENEN

(*Den forlatte Peer Gynt trekker tyrkerklærne av, stykke for
 stykke. Til sist tar han av sin lille reiselue, setter den på, og
 står atter i sin europeiske drakt.*)

PEER
 (*idet han kaster turbanen langt fra seg*)
 Der ligger tyrken, og her står jeg!-
 Dette hedenske vesen duger sku ei.
 Den taske!
 Godt det tok slutt! Var spasen dreven
 et skritt ennu, var jeg latterlig bleven.-
 Ranet, forlatt.-
 Hm, tenke seg til!
 Den adferd kan kalles profetisk vild.
 Samtiden er ei en skosåle verd;
 både troløs og margløs er mennenes ferd;
 deres ånd har ei flukt, deres dåd ei vekt;-
 og kvinnene,- det er en skrøpelig slekt!
 (*Han går*)

PEER
 Nonsense!
 The prophet's not old, you goose!
 Do you think this points to old age?

ANITRA
 Give me the ringer on your finger.

PEER
 Take everything, dear Anitra!

ANITRA
 Your words are like songs to me!

PEER (*gets off in order to lead the horse, passing Anitra the riding crop*)
 It is wonderful to feel so loved!
 I am young, Anitra.

ANITRA
 Yes, you are young. Have you any more rings?

PEER
 Am I not right? I am sprightly as a mountain goat!
 If there were any vine leaves I would make a garland.
 I am young indeed! And I want to dance –
 Eh bien!
 But now make me terribly sad –
 It is sweet for a loving heart to suffer!
 Listen, when we come home to my castle –

ANITRA
 To your paradise – is it far to go?

PEER
 Oh, a thousand miles –

ANITRA
 Too far!

PEER
 Listen –
 You shall have the soul I promised you.

ANITRA
 Thanks, I'm all right without a soul.
 But you asked to be made unhappy –

PEER
 Yes, death and plague!
 Violent – but brief: just a day or two!

ANITRA
 Anitra obeys the prophet! Farewell!
 (*gives him a smart cut across the fingers, and dashes off, at a
 tearing gallop*)

ALONE IN THE DESERT

(*Abandoned, PEER GYNT strips off his Turkish costume, bit by bit.
 Last of all, he puts on his little travelling-cap, and stands once more in European
 dress.*)

PEER
 (*throwing the turban far away*)
 There is the Turk and here am I
 This heathen life is no good.
 The hussy!
 It was fortunate that the joke went no further.
 Another step and I should have made a fool of myself.
 Robbed, abandoned:
 Just imagine!
 That conduct was quite prophetically wild!
 The present is not worth the sole of my shoe
 Man's journey is faithless and feeble
 Their soul has no vision, their deeds lack nobility;
 And women, they are a poor lot!
 (*He walks off*)

AKT IV SCENE 10
^[23] **SOLVEIG'S SANG**

(Sommerdag. Høyt opp mot nord. En hytte i storskogen. Rensdyrhorn over døren. En middelaldrende kvinne, lys og vakker, sitter og spinner utenfor i solskinnet.)

SOLVEIG
(kaster et blikk nedover veien og synger)
 Kanske vil der gå både vinter og vår,
 og neste sommer med, og det hele år;-
 men engang vil du komme, det ved jeg visst;
 og jeg skal nok vente, for det lovte jeg sidst.

Gud styrke dig hvor du i verden går!
 Gud glæde dig, hvis du for hans fodskammel står!
 Her skal jeg vente til du kommer igen;
 og venter du histoppe, vi træffes der, min ven!

AKT IV SCENE 11
^[24] **PEER GYNT VED MEMNONSTØTTEN**

(I Ægypt. Morgendemring. Memnonstøtten står i sanden. Peer Gynt kommer gående og ser seg en stund omkring.)

PEER
 Her kunne jeg passelig begynne min vandring.-
 Nu er jeg altså Egypter til forandring;
 Hva er det for underlig susing som farer-?

Støtten sang. Jeg hørte tydelig klangen,
 men forsto ikke riktig teksten til sangen.

(Går videre og kommer frem til den store Sfinx uthugget i klippen.)

AKT IV SCENE 12
 PEER GYNT OG BEGRIFFENFELDT

PEER *(tankefullt)*
 Atter og fram det er like langt.
 Ut og inn det er like trangt.
 Hvilken vei skal jeg velge? Mangen vei står meg åpen,
 og i valget kjenner man vismann fra tåpen.
(betrakter Sfinxen oppmerksomt)
 Nei, hvor i all verden har jeg truffet før
 noe halvglemt, som minner om dette skabilken?
 Fra et eventyr? Ho, nå husker jeg kallen!
 Det er sku Bøygen, som jeg slo i skallen,-
(roper mot Sfinxen)
 Hei, Bøyg, hvem er du?

(En annen turist nærmer seg)

BEGRIFFENFELDT *(hermer Peers spørsmål)*
 Ach, Sfinx, wer bist du?
 Min herre, unnskyld-! Ein lebensfrage-!
 Hva fører Dem just i dag herhen?

PEER
 En visitt. Jeg hilser på en ungdomsvenn.

BEGRIFFENFELDT
 Hva? Sfinxen-?

PEER
 Jeg har kjent ham i gamle dage.

BEGRIFFENFELDT
 De har kjent ham, mann? Hva, svar! Kan de nevne ,
 hva han er?

PEER
 Hva han er? Ja det kan jeg glatt.
 Han er seg selv.

BEGRIFFENFELDT
 Seg selv! Fortolkernes keiser er funnen!

ACT IV SCENE 10
^[23] **SOLVEIG'S SONG**

(A summer day in the far North. A hut in the forest. Reindeer-horns over the door. A middle-aged woman, fair-haired and comely, sits spinning outside in the sunshine.)

SOLVEIG
(looks towards the road and sings)
 Perhaps both winter and spring will pass,
 And next summer too and all the year;
 But some time you will come, I am sure;
 And I shall wait because I promised you.

May God support you wherever you are!
 May God give you joy, if you are standing at his feet!
 I shall wait here until you come again;
 And if you're waiting up there, it's there we'll meet, my friend!

ACT IV SCENE 11
^[24] **PEER GYNT AT THE STATUE OF MEMNON**

(In Egypt. Daybreak. In the sand there is the statue of Memnon. PEER GYNT enters, and looks around him for a while.)

PEER
 It would suit me to start my travels here.
 Now I'm Egyptian, for a change –
 What is this strange noise I hear?

The figure sang. I heard the music clearly,
 But did not quite understand the words.

(Proceeds on his way. Soon he arrives in front of the great Sphinx.)

ACT IV SCENE 12
 PEER GYNT AND BEGRIFFENFELDT

PEER *(In deep thought)*
 Backwards and forwards is equally far
 Out and in is equally cramped.
 Which road should I choose when many are open.
 The choice is decisive: wise man or fool.
(examines the Sphinx attentively)
 Now where in all the world have I met it before
 Some half forgotten memory that reminds me of this oddity.
 From a fable? No, I remember it now!
 It is the Boyg that I hit on the head.
(Calls out towards the Sphinx.)
 Hi Boyg, who are you?

(Another visitor draws near)

BEGRIFFENFELDT *(imitating PEER's question)*
 Ach, Sfinx wer bist du?
 Excuse me sir, ein lebensfrage!
 What has brought you here today?

PEER
 I am visiting a friend of my youth.

BEGRIFFENFELDT
 What? The sphinx?

PEER
 I used to know him in the old days.

BEGRIFFENFELDT
 You used to know him? Mensch, then tell me
 Who he is!

PEER
 Who he is? That's easy.
 He is himself.

BEGRIFFENFELDT
 Himself! The Emperor of Interpreters is at hand

Hieraus! Den vordende tid er forkyndt!
Fornuften er død. Leve Peer Gynt!

PEER
Å, gid jeg var fanden -!

BEGRIFFENFELDT
Nå ikke forknytt,
nesten alt i verden er i førstningen nytt.
Ha; se, hvor han i sølen kneiser; -
er fra seg selv-! Hans kroning skjer!
Han leve! Leve selvets keiser
Es lebe hoch der grosse Peer!

Hieraus! I proclaim the time to come!
Reason is dead, long live Peer Gynt.

PEER
I wish I were!

BEGRIFFENFELDT
Now don't be dismayed.
Almost everything is new at the beginning
But look how he is crowned in the dirt,
Beside himself. See, he is crowned!
Long live the emperor of the self!
Es lebe hoch der grosse Peer!

CD 6

(*Peer Gynt cont.*)

1 PEER GYNTS HJEMFART. STORMFULL AFTEN PÅ HAVET (Forspill till Akt V)

(Etter sine mange eventyr i Østen befinner Peer Gynt seg på et skip på vei mot Norge. Han står på dekk og er nå en kraftig gammel mand med isgrått hår og skjegg. Han er halvt sjømannskledt, i jakke og høye støvler. Drakten noe slitt og medtatt; han selv værbiitt og med et hårdere uttrykk. Skipskapteinen ved rattet.)

AKT V SCENE 1
(Utenfor den norske kyst)

KAPTEINEN
To mann til rors og lanternen satt!

PEER
Det kuler stivt.

KAPTEINEN
Vi får storm i natt.

PEER
Har en fra havet kjenning av Ronden?

KAPTEINEN
Nei var det likt; - den ligger bak Fånnen.

PEER
Eller Blåhø?

KAPTEINEN
Nei, men oppe fra riggen
kan en i klarvær se Galdhøpiggen.

PEER
Der inne, langs med den åpne fjord
Der er det altså menneskene bor
(Han går akterut på skipet)

EN FREMMED PASSAGER
Godaften!

PEER
Godaften! Hva, hvem er De?

DEN FREMMEDE
Jeg er Deres medpassager, til tjeneste.

PEER
Jas så? Jeg trodde jeg var den eneste.

DEN FREMMEDE
En feil formodning, som nu er forbi.

PEER
Det stormer hvast.

DEN FREMMEDE
Ja, velsignet mann!

1 PEER GYNT'S JOURNEY HOME. STORMY EVENING AT SEA (Prelude to Act V)

(After further adventures in the Orient, Peer Gynt is on a ship heading back to Norway. Standing on deck, he is now a vigorous old man, with grizzled hair and beard and dressed sailor-fashion, with a pea-jacket and long boots. His clothing is rather the worse for wear; he himself is weather-beaten, and has a somewhat hardened expression. The CAPTAIN is by the wheel.)

ACT V SCENE 1
(Off the Norwegian coast)

CAPTAIN
Two men to the wheel and the lanterns lit!

PEER
It's blowing hard.

CAPTAIN
There'll be a storm tonight.

PEER
Can you see Ronde Mountain from the sea?

CAPTAIN
No indeed, it is hidden behind the snow-covered hills.

PEER
Or Blåhø.

CAPTAIN
No, but from the rigging in fine weather
You can see Galdhøpiggen.

PEER
In there, along the open fjord,
That's where everybody lives.
(He moves towards the aft of the ship.)

A STRANGER
Good evening.

PEER
Good evening, indeed. Who are you?

STRANGER
I am a fellow passenger at your service.

PEER
Really? I thought I was the only one.

STRANGER
A misconception now corrected.

PEER
Quite a storm.

STRANGER
A blessing, man!

PEER
Velsignet?

DEN FREMMEDE
Havet går høyt, som huse.
Tenk, hvilke vrak det i natt vil knuse; -
Og tenk, hvilke lik, som vil drive i land!

PEER
Bli meg fra livet-!

DEN FREMMEDE
Et spørsmål kun!!
Hvis vi for eks. tørnet på grunn,
og sank i mørket -

PEER
De tror, her er fare?

DEN FREMMEDE
Jeg vet virkelig ikke hva jeg skal svare.
Men står man i graven med den ene fot,
blir man bløt, og deler ut milde gaver -

PEER (*griper i lommen*)
Ho, penger!

DEN FREMMEDE
Nei, men er De så god
å skjenke meg Deres ærede kadaver?

PEER
Vik fra meg!

DEN FREMMEDE
Men, kjære - en druknet kropp!

PEER
Bespottelige mann! De egger uværet opp!
(*DEN FREMMEDE hilser vennlig og går inn i kahytten*)

KAPTEINEN
Land kloss forut!

PEER
Min koffert! min kasse!?
Alt godset på dekk!

KAPTEINEN
Vi har annet å passe.
Grunnbrott for bougen!
Hun går i knas!

2 SKIPSFORLISET

(*Under land mellom skjær og brenninger. Skipet går under. I skodden skimtes en jolle med to menn. En brotsjø fyller den; den kantrer; et skrik høres; derpå alt stille en stund. Litt etter kommer båthvelvet tilsyne.*)

AKT V SCENE 2
(*På båthvelvet*)

PEER (*klamrer sig fast til båtkjolen*)
Hjelp, båt fra land! Hjelp, jeg forgår!
Å, frels herre Gud, som skrevet står!

DEN FREMMEDE (*griper i båten*)
Godmorgen!

PEER
Hui!

DEN FREMMEDE
Jeg hørte rop; –
Det var dog morsomt jeg Dem fant.
Nu kan de se, jeg spådde sant?

PEER
A blessing?

STRANGER
The sea is rolling high as houses.
Think what splendid wrecks the night will bring;
And think what corpses will float ashore!

PEER
Stay away from me!

STRANGER
Merely one question!
Suppose we run aground,
And sink in the darkness –

PEER
You think there is a risk?

STRANGER
I really don't know what to answer.
But if one has one foot in the grave,
one gets sentimental and distribute generous gifts.

PEER (*puts his hand in his pocket*)
You mean money?

STRANGER
No, but if you would be so kind
As to donate to me your noble cadaver?

PEER
Leave me alone!

STRANGER
But, dear fellow – a drowned body!

PEER
You dreadful man, you're making the storm worse!
(*THE STRANGER nods in a friendly fashion and goes into the cabin.*)

CAPTAIN
Land just ahead.

PEER
My trunk and my case!?
Everything on deck!

CAPTAIN
We've other things to do.
With shoals off the bow
She'll be wrecked.

2 THE SHIPWRECK

(*Close under the land, among sunken rocks and surf. The ship sinks. A life-boat, with two men in her, is seen for a moment. A sea strikes it; it fills and upsets. A shriek is heard; then all is silent for a while. Shortly afterwards the boat appears floating bottom upwards.*)

ACT V SCENE 2
(*On the boat hull*)

PEER (*Hanging onto the overturned hull*)
Help, put out a boat! Help, I'm drowning!
Save me Lord, as the Bible says!

STRANGER (*catches hold of the boat*)
Good morning!

PEER
Ohh!

STRANGER
I heard a cry; –
How lucky that I found you.
Now you see that I was right?

PEER
Slipp! Slipp! Her er knapt plass til en!

DEN FREMMEDE
Jeg svømmer med det venstre ben.
Men apropos om liket –
PEER
Ti!

DEN FREMMEDE
Med resten er det rent forbi –

PEER
Vik fra meg skremsel! Pakk deg mann!
Jeg vil ei dø! Jeg må i land!

DEN FREMMEDE
For den saks skyld vær uforsakt;
Man dør ei midt i femte akt.
(*glir bort*)

AKT V SCENE 5 [3] SOLVEIG SYNGER I HYTTEN

(*Pinseaftnen. Etter å ha klart å komme seg på land er Peer nå der han var som barn og ung mann. Han står i en uttørret skog. Lengre borte, en hytte med rensdyrhorn over dørgavlen. Innenfra høres sang.*)

SOLVEIG
Nu er her stellet til Pinsekveld.
Kære gutten min, langt borte, -
Kommer du vel?
Har du tungt at hente,
så und dig frist;-
jeg skal nok vente;
jeg lovet så sidst.

[4] PEER GYNT VED HYTTEN

PEER (*døddblek*)
En som har husket, og en som har glemt.
En som har mistet, og en som har gjemt.
Å alvor! - Og aldri kan det lekes om!
Å, angst! - Her var mitt keiserdom!
(*løper inn over skogstien*)

AKT V SCENE 6 [5] NATTSCENE

(*Natt. Furumo. En skogbrann har herjet. Forkullede trestammer milevidt innover. Hvite tåker hist og her over skogbunnen. Peer Gynt løper over moen.*)

PEER
Aske, skodde, støv for vinden, -
her er nok å bygge av!
Stank og råttenskap forinnen;
alt ihop en kalket grav.
Dikt og drøm og dødfødt viten
legger fot om pyramiden;
over den skal verket høyne
seg med trappetrinn av løgne.
Flukt for alvor, sky for anger,
som et skilt på toppen pranger,
fyller domsbasunen med sitt
Petrus Gyntus Cæsar fecit!
(*Lytter*)
Hva for gråt av barnerøster?
Gråt, men halvt på vei til sang, -
Og for foten triller nøster!
Vekk, I gjør meg stien trang!

NØSTERNE
(*på jorden*)
Vi er tanker;
du skulde tænkt os;-

PEER
Let go, let go! There's not room for two!

STRANGER
I am swimming with my left leg.
Regarding the corpse –
PEER
Shut up!

STRANGER
All else is past –

PEER
Go away, you horror! Away from here!
I don't intend to die! I must ashore!

STRANGER
You don't need to worry about that;
No one dies in the middle of Act V.
(*drifts away*)

AKT V SCENE 5 [3] SOLVEIG SINGS IN THE HUT

(*Whitsun Eve. Making his way to land, PEER has reached the area where he spent his youth. He finds himself near a clearing in the depths of the forest. In the clearing is a hut with a pair of reindeer horns over the door. From within he hears singing.*)

SOLVEIG
Now everything is ready for Whitsun.
And my dear boy is far away.
Are you going to come?
If your load is heavy,
Take it easy on the way.
I shall wait for you;
I promised you that.

[4] PEER GYNT BY THE HUT

PEER (*deadly pale*)
One who remembers, one who's forgotten
One who has lost and one who has saved.
Oh, grief – never can it be remade.
Oh, dread – here was my empire.
(*Hurries off along the wood path.*)

ACT V SCENE 6 [5] NIGHT SCENE

(*Night. A heath, with fir-trees. A forest fire has been raging; charred tree-trunks are seen stretching for miles. White mists here and there clinging to the earth. PEER GYNT comes running over the heath.*)

PEER
Ashes, mist, dust in the wind –
Here are things to build with!
Stench and rot within;
All of it a whitened grave.
Poems and dreams and stillborn wisdom
Is the pyramid's foundation.
Above the monument will tower,
With lies as flights of steps.
“Run from truth and shun repentance”
Wave like a banner from its summit.
May the trumpet of judgement resound:
Petrus Gyntus Cæsar fecit!
(*Listens*)
What is this sound of weeping children?
A weeping that is like to song –
Balls of wool roll at my feet.
Away with you, the path is too narrow.

BALLS OF WOOL
(*on the ground*)
We are thoughts;
You should have thought us.

pusselanker
du skulde skænkt os!

PEER GYNT
(går utenom)
Livet har jeg skænkt til en;-
det blev fusk og skæve ben!!

NØSTERNE
Tilvejrs vi skulde
som skakende røster,-
og her må vi rulle
som grågarns-nøster.

PEER GYNT
(Snubler)
Nøste! Dit fordømte drog!
Spænder du for faer din krog?
(Flykter)

VISNE BLADE
(flyr for vinden)
Vi er et løsen;
du skulde stillet os!!
Se, hvor døsen
har ynkeligt pillet os.
Ormen har ædet os
i alle bugter;
vi fik aldri spredt os
som krans om frugter.

PEER GYNT
Fåfængt var dog ej jer fødsel,-
læg jer stilt og tjen til gødsel.

SUSING I LUFTEN
Vi er sange;
du skulde sunget os!-
Tusende gange
har du knuget og tvunget os.
I din hjertegrube
har vi ligget og ventet;-
vi blev aldri hentet.
Gift i din strube!

PEER GYNT
Gift i dig, dit dumme stev!
Fik jeg tid til vers og væv?

DUGGDRÅBER
(drysser fra grenene)
Vi er tårer
der ej blev fældte.
Isbrod, som sårer,
kunde vi smelte.
Nu sidder brodden
i bringen lodden;-
såret er lukket;
vor magt er slukket.

PEER GYNT
Tak;-jeg græd i Rondesvalen,
fik dog lige fuldt på halen!

BRÆKKENDE STRÅ
Vi er værker;
du skulde øvet os!
Tvivl, som kværker,
har krøblet og kløvet os.
På yderste dagen
vi kommer i flok
og melder sagen,-
så får du nok!

PEER GYNT
Kæltringstreger! Tør I skrive
mig tilbogs det negative?

Legs are what
You should have given us!

PEER GYNT
(goes round)
I gave life to one;
A hopeless case with twisted legs!

BALLS OF WOOL
We should have flown
Like shaking voices;
But we have to roll here
Like balls of darning wool.

PEER GYNT
(trips)
Balls of wool! Blast you!
Are you trying to trip your father?
(runs off)

WITHERED LEAVES
(blown by the wind)
We are the password –
You should have uttered us!
Look how your sloth
Has sadly withered us.
Worms have nibbled us
in all our extremities.
We never got to spread out
Like wreathes around fruit.

PEER GYNT
Your birth was not in vain,
Lie still and turn to compost!

A WHISPER IN THE AIR
We are songs;
You should have sung us!
A thousand times
You have squeezed us and forced us.
In the depths of your heart
We have lain and waited.
You never called us.
A poison to your voice!

PEER GYNT
Poison to you, silly song!
Had I time for making rhymes?

DEWDROPS
(dropping from the branches)
We are the tears
That were never shed.
Those shards of ice that wound,
We could have melted.
Now their points
Cut sharp in your breast;—
The wound has closed,
Our power is gone.

PEER GYNT
Thanks: I wept in Ronde's hall,
But got trounced just the same!

BROKEN STRAWS
We are the deeds
You should have done!
Doubt that stifles,
Has crippled and broken us.
On the last day
We shall come as a flock
And bear witness:
That will teach you!

PEER GYNT
What humbug! Do you dare
To accuse me of what I didn't do?

ÅSES STEMME

(langt borte)

Tvi, for en skydsgut!
 Hu, du har væltet mig!
 Sne faldt her nys, gut;-
 stygt har den æltet mig,-
 Galt har du kørt mig.
 Peer, hvor er slottet?
 Fanden har forført dig
 med kæppen i kottet!

PEER GYNT

Bedst, en stakkar væk sig skynder.
 Skal en bære fandens synder,
 må en snart i bakken segne;-
 de er tunge nok, ens egne.
(løper)

AKT V SCENES 7–9

PEER GYNT OG KNAPPESTØPEREN

(Et annet sted på moen)

KNAPPESTØPER

Godt møte, gubbe!

PEER

Godkveld, min venn!

KNAPPESTØPER

Karlen har hastverk. Hvor skal han hen?

PEER

Til gravøl.

KNAPPESTØPER

Ja så? Litt skralt jeg ser,-
 Med forlov, du heter vel ikke Peer?

PEER

Peer Gynt, som man sier.

KNAPPESTØPER

Det kaller jeg held!
 Det er nettopp Peer Gynt, jeg skal hente ikveld.

PEER

Skal du det? Hva vil du?

KNAPPESTØPER

Her kan du se;
 Jeg er knappestøperen. Du skal i min skje.

PEER

Hva skal jeg i den?

KNAPPESTØPER

Du skal smeltes om.

PEER

Smeltes?

KNAPPESTØPER *(viser frem skjeen)*

Her er den, skuret og tom.
 Du var nu ætlet til en blinkende knap
 på verdensvesten; men hæmpen glap;
 og derfor skal du i vraggods-kassen,
 for, som det heder, at gå over i massen.

PEER GYNT

Du mener da vel aldri, at få mig gydt,
 sammen med Peer og Pål, til noget nyt?

KNAPPESTØPEREN

Jo, så min sæl mener jeg så.
 Det har vi gjort med ikke så få.

ÅSE'S VOICE

(distant)

What sort of a coachman are you?
 You tipped the sleigh over!
 Snow fell here recently,
 It freezes my bones.
 You took me down the wrong road.
 Peer, where is the castle?
 The devil has seduced you
 With the cane from the cupboard!

PEER GYNT

I had best be hurrying off.
 If I were to carry the devil's sins,
 I would soon fall down;
 My own are weighty enough.
(rushes off)

ACT V SCENES 7–9

PEER GYNT AND THE BUTTON MOULDER

(Another part of the heath)

BUTTON MOULDER

Well met, old man!

PEER

Good evening to you!

BUTTON MOULDER

You seem to be in a hurry, where are you going?

PEER

To a wake.

BUTTON MOULDER

Indeed? I don't see too well,
 But could your name be Peer?

PEER

Peer Gynt is what they call me.

BUTTON MOULDER

That's very fortunate!
 Since Peer Gynt is precisely the person I've come to collect.

PEER

Indeed? What do you want?

BUTTON MOULDER

Just look here:
 I am a button-moulder. You're to go in my ladle.

PEER

What am I to do there?

BUTTON MOULDER

You will be melted down.

PEER

Melted?

BUTTON MOULDER *(showing his ladle)*

Here it is, clean and empty.
 You were meant to be a shiny button
 On the coat of the world, but the loop failed.
 And so you will go in the box with rejects
 To be merged, as they put it, into the great masses.

PEER

You don't mean that you are going to recast me,
 With Tom, Dick and Harry, into something new?

BUTTON MOULDER

Precisely what I do mean.
 Many have gone this way before you.

PEER GYNT

Nej, siger jeg! Nej! Med tænder og klør
gør jeg motstand mod dette! Alt andet før!

KNAPPESTØPEREN

Men, kære Peer, det trænges dog ej
for småting at tage så volsomt på vej.
Dig selv har du aldri været før;-
hvad skiller det så, om tilgavns du dør?
Jeg har skriftlig for meg.
(Viser en skriftlig ordre)

PEER

Men unn meg dog frist!

KNAPPESTØPER

Hva vil du med den?

PEER

Jeg vil få bevist,
At jeg var meg selv gjennom hele livet,
Og derom er det jo dog vi har kivet.
Nå, er vi så enige?

KNAPPESTØPER

Nåda, la gå.
(Begynner å gå)
Men husk, ved neste korsvei vi møtes.

PEER

Tid er penger, som skrevet står.
Den, som nu visste, hvor korsveien går;-
*(Han snur seg for å gå, men møter umiddelbart
Knappestoperen igjen)*

KNAPPESTØPER

Nå da Peer Gynt, hvor er så attesten?

PEER

Har vi korsveien her? Det var fort bestilt!

KNAPPESTØPER

Jeg kan se på ditt ansikt, som på et skilt,
Hva seddelen sier, før jeg har lest den.
Ja, tar vi så fatt?

PEER

Et spørsmål blot:
Hva er det ”å være seg selv” i grunnen?

KNAPPESTØPEREN

Et underlig spørsmål, især i munden
på en mand, der nylig –

PEER GYNT

Svar kort og godt.

KNAPPESTØPER

Å være seg selv er seg selv å døde.
Dog, på deg er saktens den forklaring spilt;
Og derfor, la det kalles: over alt å møte
Med Mesters mening til uthengsskilt.
(mildere)
Til neste korsvei, men så ikke lenger!
*(Han går. Peer står igjen og lurer på hvordan han skal finne
beviset på at han har vært seg selv)*

AKT V SCENE 10

[6] DEILIGE SOL OG DEILIGE JORD

PEER *(et stjerneskudd skimtes; han nikker etter det)*
Hils fra Peer Gynt, bror stjernerap!
Lyse, slukne, forgå i et gap-
Er der ingen, ingen i hele vrimlen,
ingen i avgrunnen, ingen i himlen?
Så usigelig fattig kan en sjel da gå
tilbake til intet i det tåkete grå.

PEER

No, I say! No! With teeth and claws
I shall fight against that. Anything but that!

BUTTON MOULDER

But my dear Peer, you don't need
To get so het up about such a small matter.
You have never been yourself before,
So what's the difference if you die?
It's all in writing here.
(Showing a written order)

PEER

Give me respite, at least!

BUTTON MOULDER

What do you want it for?

PEER

I want to prove
That I have been myself all my life,
And that is what we have been arguing about!
Are we agreed?

BUTTON MOULDER

Well, all right then—
(starts to walk away)
But don't forget, we meet at the next crossroads.

PEER

Time is money as they say.
If I only knew where the crossroads was.
*(He turns round to walk away but immediately meets the Button
Moulder again)*

BUTTON MOULDER

Well, Peer Gynt, where is your evidence?

PEER

Is this the crossroads? It turned up quickly.

BUTTON MOULDER

I can read on your face, like on a sign.
What the paper will say before I see it.
Shall we then go?

PEER

Just one question:
What does “being yourself” really mean?

BUTTON MOULDER

A strange question, especially from a man
who only recently –

PEER GYNT

Just give me an answer!

BUTTON MOULDER

To be oneself is to kill oneself.
But that explanation is wasted on you;
And therefore let us say it is: “Always to carry
openly like a signboard the Master's intentions.”
(softens)
To the next crossroads, but no further!
*(he leaves. PEER is left standing, wondering how to prove that he
has always been himself.)*

ACT V SCENE 10

[6] LOVELY SUN AND LOVELY EARTH

PEER *(A shooting star is seen; he nods after it)*
Greetings from Peer Gynt, brother Star-flash!
We shine and we die, disappear in a dash.
Is there no one in the entire universe
No one in the abyss, no one in heaven?
Can a soul be so indescribably poor
That it returns to nothing through the grey mist.

Du deilige jord, vær ikke vred,
at jeg trampet ditt gress til ingen nytte.

Du deilige sol du har sløset med
ditt lysende stenk i en folketom hytte.
Det satt ingen der inne å varme og stemme;
eieren, sier de, var aldri hjemme.
Deilige sol og deilige jord,
I var dumme, at I bar og lyste for min mor.
Ånden er karrig og naturen ødsel

Det er dyrt å bøte med livet for sin fødsel.
Jeg vil oppad, høyt, på den bratteste tinde;
jeg vil ennu en gang se solen rinne,
stirre meg trett på det lovede land,
se å få snedyngen over meg kavet;
de kan skrive derover: ”Her er Ingen begravet”
og baketter,- siden-! La det gå som det kan.

(Plutselig hører han en salme et stykke unna)

AKT V SCENE 10

[7] PINSESALME: Velsignede morgen

KIRKEFOLK
Velsignede morgen
da Gudsrigets tunger
traff jorden som flammende stål!
Fra jorden mod borgen
nu arvingen sjunger
på Gudrigets tungemål.

(Utenfor hytten)

(Peer hører på i angst mens han skjuler seg i skogbrynet ved Solveigs hytte)

PEER
Aldri se dit! Der er ørk og øde.
Jeg er redd, jeg var død lenge før enn jeg døde
(Snur seg)

KNAPPESTØPER
Ja, fristen er ute.

PEER
Allting er ute.
Uglen lukter lunt. Kan du høre den tute?

KNAPPESTØPPER
Det er ottesangsklokken-

PEER *(peker)*
Hva er det som skinner?

KNAPPESTØPER
Bare lys i en stue.

PEER
Hva er det for sus?

KNAPPESTØPER
Bare sang av en kvinne.

PEER
Ja der – der finner
jeg synderegisteret.

KNAPPESTØPER *(griper ham)*
Beskikk ditt hus!

PEER
Beskikke mitt hus? Der er det. Gå!
Pakk deg! Var skjeen så stor som en kiste,-
Du kan tro den rommet ikke meg og min liste!

KNAPPESTØPER
Til tredje korsveien, Peer, men så!

Oh lovely earth, do not be angry
That I walked your grass to no avail.

Oh lovely sun, you have wasted
Your bright light in an empty cottage.
No one was in there, to please and warm;
The owner, it's said, was never at home.
Lovely sun and lovely earth,
You were foolish to bear my mother and light her.
The spirit is mean and nature is wasteful.

Paying for your birth with your life is costly.
I want to climb up to the highest peak,
I want to see the sun rise again;
To view until I am tired the promised land
To let drifts of snow cover me up;
You can write above me: “No one lies here”,
And then – after that; let things go as they will.

(He suddenly hears hymnsinging from afar)

ACT V SCENE 10

[7] EHITSUN HYMN: Oh Blessed Morning

CONGREGATION
Oh blessed morning
When God's heav'nly tongues
Struck the earth like flaming steel!
From the earth towards the citadel
Now the inheritor sings
In the heavenly tongue.

(Outside the hut)

(Hiding in the undergrowth close to Solveig's hut, PEER listens in fear.)

PEER
Never look there! There it's barren and deserted.
I am afraid that I was dead long before I died.
(turns around)

BUTTON MOULDER
Well, your time is up.

PEER
It's all over.
The owl senses things afoot. Can you hear it calling?

BUTTON MOULDER
That is the bell for matins.

PEER *(points)*
What is the light I see?

BUTTON MOULDER
Only a lamp in a cottage

PEER
What are the sighs I hear?

BUTTON MOULDER
Only a woman singing.

PEER
Yes, there – there I'll find
The list of my sins.

BUTTON MOULDER *(catching hold of him)*
See to your house!

PEER
See to my house? There it is. Go hence!
Go away! If your ladle was large as a coffin,
It still would not be big enough for me and my sins!

BUTTON MOULDER
To the third crossroads, then, Peer, but there -

PEER

Atter og fram, det er like langt.

Ut og inn, det er like trangt.

Nei! - Som en vill uendelig klage

Er det å gå inn, gå hjem og tilbake.

Udenom, sa bøygen! Nei; denne gang

Tvers igjennom, var veien aldri så trang

(han løper mot huset; i det samme kommer Solveig ut i døren, kirkekledd og med salmebok i kledet; en stav i hånden. Hun står rank og mild.)

8 PEER GYNT OG SOLVEIG

PEER

Har du dom for en synder, så tal den ut!

SOLVEIG

Der er han! Der er han! Lovet være Gud!

PEER

Klag ut, hvor syndig jeg har meg forbrudt!

SOLVEIG

Intet har du syndet, min eneste gutt!

Livet har du gjort meg til en deilig sang.

Velsignet være du, at du kom en gang!

PEER

Så er jeg fortapt!

SOLVEIG

Det er en, som råder.

PEER

Fortapt med mindre du kan gjette gåter:

Hvor var jeg som meg selv, som den hele, den sanne?

Hvor var jeg, med Guds stempel på min panne?

SOLVEIG

I min tro, i mitt håp og i min kjærlighet.

PEER

Min mor, min hustru, uskyldige kvinne!

Å gjem meg, gjem meg der inne!

(han klynger seg fast og skjuler ansiktet i hennes skjød. Solen rinner.)

9 SOLVEIGS VUGGEVISE

KNAPPESTØPERENS STEMME *(bak huset)*

Vi treffes på sidste korsvejen, Peer

og så får vi se, om -; jeg sier ikke mer.

SOLVEIG

Sov du, dyreste gutten min!

Jeg skal vugge dig, jeg skal våge.-

Gutten har siddet på sin moders fang.

De to har leget hele livsdagen lang.

Gutten har hvilet ved sin moders bryst

hele livsdagen lang. Gud signe, min lyst!

Gutten har ligget til mit hjerte tæt

hele livsdagen lang. Nu er han så træt.

Sov du, dyreste gutten min! Sov! Sov!

Jeg skal vugge dig, jeg skal våge! Sov! Sov!

CHOR

Velsignede morgen

da Gudsrigets tunger

traf jorden som flammende stål!

Fra jorden mod borgen

nu arvingen sjunger

på Gudrigets tungemål.

SOLVEIG

Jeg skal vugge dig, jeg skal våge;-

sov og drøm du, gutten min!

PEER

Backwards and forwards is equally long.

Outside and inside is equally cramped.

No! It is like a wild, endless cry

To go in, to go home, to go back.

“Go round”, said the Boyg. But this time

I go straight through, however narrow the path.

(He runs towards the hut; at the same moment SOLVEIG appears in the doorway, dressed for church, with her psalm-book wrapped in a kerchief. She stands there erect and mild.)

8 PEER GYNT AND SOLVEIG

PEER

If you have judgement for a sinner tell it me now!

SOLVEIG

It is he! It is he! Praise God!

PEER

Cry out loud the sins that I have committed!

SOLVEIG

You have not sinned, my dear child!

You have made my life a lovely song.

Be blessed for coming back to me now.

PEER

So I am lost!

SOLVEIG

There is one who rules.

PEER

Lost, unless you can solve riddles.

Where was I myself, my real, true self?

With God's indelible stamp on my forehead?

SOLVEIG

In my faith, in my hope and in my love.

PEER

My mother, my wife, innocent woman!

Please hide me, hide me within!

(Clings to her and hides his face in her lap. The sun rises.)

9 SOLVEIG'S CRADLE SONG

THE BUTTON MOULDER *(from behind the hut)*

We shall meet at the last crossroads, Peer

And then we shall see if -; I say no more.

SOLVEIG

Sleep, my dearest boy!

I shall rock you, I shall hold you.

The child has sat on his mother's lap

Playing all the livelong day.

The child has lain on his mother's breast

all the livelong day. God bless you my dearest!

The child has lain close to my heart

all the livelong day. Now he is so tired.

Sleep, my dearest boy! Sleep, sleep.

I shall rock you. Sleep, sleep.

CHOIR

Oh blessed morning

When God's heav'nly tongues

Struck the earth like flaming steel!

From the earth towards the citadel

Now the inheritor sings

In the heavenly tongue.

SOLVEIG

I shall rock you, I shall hold you;

Sleep and dream now, my child!

SLUTT

*Konsert-sceneversjon ved Svein Sturla Hungnes***10 FORAN SYDENS KLOSTER, OP. 20**

“Hvem banker så silde på klostrets port?”
 “Fartig mø ifra fremmed land!”
 “Hvad lider så du, og hvad har du gjort?”
 “Alt, et hjerte det lide kan.
 Men intet har jeg gjort,
 jeg trætner, jeg trænger,
 jeg kan ikke stort,
 og dog må jeg længere.
 Luk op, luk op, jeg har ikke sted,
 jeg har ikke fred.”

“Hvad hedder det land, som du har forladt?”
 “Nordenlandene, langt herfra!”
 “Hvad voldte, du standsed just her i nat?”
 “Kvinnerøsters ‘Halleluja’!
 Det sken, det sang af fred,
 på sinnet det sænktes,
 og alt, hvad jeg led,
 sig løftet og længtes.
 Luk op, luk op, for ejer I fred,
 så giv mig med!”

“Først nævn mig din smærte; hvad hedder den?”
 “Aldrig mere jeg kan få ro!”
 “Så tabte du nogen, din far, din ven?”
 ‘Ja, jeg tabte dem begge to!
 Og alt, jeg havde kjært,
 selv tanken i hjærte,
 ja hver jeg havde nært,
 fra længes jeg lærte.
 Luk op, luk op, jeg synker; jeg ser,
 jeg kan ikke mer!”

”Din far, hvordan var det, du tabte ham?”
 ”Dræbt han blev, og jeg så derpå!”
 ”Din ven, hvordan var det, du tabte ham?”
 ”Han drap far, og jeg så derpå.
 Han tog mig, men jeg græd
 og bad hele Tiden,
 så slap han mig ned,
 så flygted jed siden.
 Luk op, luk op, jeg elsker – det er gru –
 jeg elsker ham endnu.”

Kor af nonnerne fra den oplyste kirke:

Kom barn, kom brud,
 kom in til Gud,
 kom synd, kom savn,
 i Jesu favn.
 Hvil synkende sorgen
 på Horebs top,
 med lærken i morgen
 så kvidrer du op.

Her attrå du bytter,
 her længsler du flytter,
 her frygten den faller,
 hvor Frelseren kaller,
 her, knækket som sivet,
 du rejser dig hel,
 i hedninge-livet
 forliste sjæl!

*Text by Björnstjerne Björnson***11 BERGLIOT, OP. 42**

I dag kong Harald
 får give tingfred;
 ti Einar fulgte
 fem hundred bönder.

THE END

*Translation by William Jewson***10 BEFORE A SOUTHERN CONVENT, OP. 20**

“Who’s knocking so late at the convent door?”
 “A homeless maiden from far away!”
 “What have you suffered and what have you done?”
 “All I’ve suffered, that a poor heart may!
 But nothing have I done;
 I’m weary, in want,
 My heart is like a stone,
 For I love I pant;
 Unlock, unlock, I am weighed on with care,
 And dying with despair.”

“Where is the land, you left behind?”
 “Far to north, in storm and cloud!”
 “Why did you stop at our door tonight?”
 “Women’s voices, they sang aloud!
 Me thought they sang of peace,
 It soothed my soul;
 I felt my sorrow cease,
 My sick heart grew whole;
 Unlock, unlock, for peace have ye!
 Ah! Give it me!”

“First tell me your grief, that your grief may end?”
 “Never shall rest come back to me!”
 “Have you lost some treasure, a father, a friend?”
 “Yes! They both are lost to me!
 And all that I held dear,
 Even peace of my mind,
 And hemmed around with fear,
 No rest I can find;
 Unlock, unlock, I faint at your door!
 I bear no more!”

“How was it your father you lost, my child?”
 “Slain he was, and I saw it done!”
 “How was it your lover you lost, my child?”
 “He slew him! And I saw it done!
 He took me, but I cried,
 And prayed him let me be;
 So bitterly I sighed,
 At last I got free;
 Unlock, unlock, I love him, wretched I.
 Must love him till I die.”

Choir of nuns from the lighted church

From grief, from sin
 To God come in;
 And, bride-like, rest,
 On Jesus’ breast;
 Thy sorrow all bringing
 To Horeb’s hill,
 Be lark-like in singing
 At day-break still

Here grief is abated
 Desire satiated
 Here, newly-begotten,
 Old things are forgotten;
 And here the bruised spirit
 Arises to light,
 New power doth inherit
 With triumph bright.

*Translated by Edmund W. Gosse (1849–1928)***11 BERGLIOT, OP. 42**

To-day King Harald
 Must hold his ting-peace;
 For Einar has here
 Five hundred peasants.

Eindride, sønnen,
slår vagt om huset,
imens den gamle
går ind til kongen.

Så minnes Harald
måske, at Einar
har tvenne konger
i Norge kåret, -

og giver fred
og forlig på loven;
hans løfte var det,
og folket længes. —

Hvor sanden fyger
nedover vejen,
og støj der stiger? -
Se ud, min skosvend!

Kanske blot vinden!
thi her er vejrhårdt:
den åbne fjord
og de lave fjelde.

Jeg minnes byen
ifra min barndom;
hid vinden hidser
der vrede hunde.

Men støj der tændes
af tusen stemmer,
og stå den farver
med kamprød flamme!

Ja, det er skjoldgny!
og se hvad sandgov:
spydbølger hvælte
om Tambarskjelve!

Han er i trængsel!
Troløse Harald!
Ligravnen løfter sig
af din tingfred!

Kör frem med karmen,
jeg må til kampen;
nu sidde hjemme,
det galt jo livet!

O bönder, berg ham!
slå kreds omkring ham!
Eindride, værg nu
din gamle fader!

Byg ham en skjoldborg
og giv ham buen,
ti døden plöjer
med Einars pile!

Og du, St. Olav,
o for din søns skyld!
giv du ham gagn-ord
i Gimles sale!

Flokken de sprænger...
og kjæmper ej længer;
i bølger
de følger
hverandre mod elven,
hvad er der vel hændt?
Hvad spår denne skjælven?
Har lykken sig vendt?
Hvad er det? Hvi stanser
nu böndernes skare? ...
Med nedstukne lanser
to døde de kranser

Our son Eindride
Safeguards his father,
Who goes in fearless
The King defying.

Thus maybe Harald,
Mindful that Einar
Has crowned in Norway
Two men with kingship,

Will grant that peace be,
On law well grounded;
This was his promise,
His people's longing.—

What rolling sand-waves
Swirl up the roadway!
What noise is nearing!
Look forth, my footboy!

The wind's but blowing!
Here storms beat wildly;
The fjord is open,
The fells low-lying.

The town's unchanged
Since child I trod it;
The wind sends hither
The snarling sea-hounds.

What flaming thunder
From thousand voices!
Steel-weapons reddened
With stains of warfare!

The shields are clashing!
See, sand-clouds rising,
Speer-billows rolling
Round Tambarskelve!

Hard is his fortune!
Oh, faithless Harald:
Death's ravens roving
Ride o'er thy ting-peace!

Fetch forth the wagon,
Drive to the fighting!
At home to cower
Would cost my life now.

O yeomen, yield not,
Circle and save him!
Eindride, aid now
Thine aged father!

Build a shield-bulwark
For him bow-bending!
Death has no allies
Like Einar's arrows!

And thou, Saint Olaf,
Oh, for thy son's sake!
Help him with good words
In Gimle's high hall!

Our foes are the stronger ...
They fight now no longer ...
Subduing,
Pursuing,
They press to the river,
What is it that's done?
What makes me thus quiver?
Will fortune us shun?
What stillness astounding!
The peasants are staying,
Their lances now grounding,
Two dead men surrounding,

og Harald får fare?
 Hvad trængsel der er
 ved tingstuens port;
 stille al hær
 vender sig bort?
 Hvor er Eindride!
 Sorgfulde blikke
 flygter tilside,
 frygter mit möde ...
 så kan jeg vide:
 de to ere döde!
 Rum! Jeg må se:
 Ja, det er dem!
 Kunde det ske?
 Jo, det er dem:

Falden er herligste
 hövding i norden;
 Norriges bedste
 buer brusten!

Falden er Einar
 Tambarskjelve,
 sønnen ved side,
 Eindride!

Myrdet i mørke
 han, som var Magnus
 mer end fader!
 Kong Knud den stores
 kårede sønne-råd.

Falden for snigmord
 skytten fra Svolder,
 löven, som sprang
 over Lyrskog-heden!

Slagtet i baghold,
 böndernes hövding,
 Tröndernes hæder,
 Tambarskjelve!

Hvidhåret, hædret,
 henslængt for hundene,
 sønnen ved side,
 Eindride!

Op, op, bondemænd, han er falden;
 men han, som fældte ham, lever!
 Kenner I mig ikke? Bergliot,
 datter af Håkon fra Hjörnungavåg!
 Nu er jeg Tambarskjelves enke!

Jeg roper på eder, hær-bønder:
 Min gamle husbond er falden.
 Se, se, her er blod på hans blege hår!
 eders hoveder kommer det over,
 ti det bliver koldt uden hævn.

Op, op, hærmænd, eders hövding er falden,
 eders ære, eders fader, eders börns glæde,
 hele dalens ævertyr, hele landets helt,
 her er han falden, og I skulle ikke hævne?

Myrdet i mørke, i kongens stue,
 i tingstuen, lovstuen er han myrdet,
 myrdet af lovens første mand,
 O, lyn vil falde fra himlen på landet,
 hvis det ikke luttres i hævnens lue!

Skyd langskibe fra land,
 Einars ni langskibe ligger her,
 lad dem bære hævnen til Harald!

O, stod han her, Håkon Ivarson,
 stod han her på bakken, min frænde,

Nor Harald delaying!
 What throngs now enwall
 The ting-hall's high door! ...
 Silent they all
 Let me pass o'er!
 Where is Eindride!
 Glances of pity
 Fear lest they show it,
 Flee lest they greet me ...
 So I must know it:
 Two deaths there will meet me!
 Room! I must see:
 Oh, it is they!
 Can it so be?
 Yes, it is they!

Fallen the noblest
 Chief of the Northland;
 Best of Norwegian
 Bows is broken.

Fallen is Einar
 Tambarskelve,
 Our son beside him,
 Eindride!

Murdered with malice,
 He, who to Magnus
 More was than father,
 King Knut the Mighty's
 Son's counselor good.

Slain by assassins
 Svolder's sharp-shooter,
 The lion that leaped on the
 Heath of Lyrskog!

Pride of the peasants
 Snared in a pitfall,
 Time-honored Tronder,
 Tambarskelve.

White-haired and honored,
 Hurl'd to the hounds here,
 Our son beside him,
 Eindride!

Up, up, ye peasants, he has fallen,
 But he who felled him is living!
 Have you not known me? Bergliot,
 Daughter of Haakon from Hjörungavåg;
 Now I am Tambarskelve's widow.

To you I appeal, peasant-warriors:
 My aged husband has fallen.
 See, see, here is blood on his blanching hair,
 Your heads shall it be on forever,
 For cold it becomes, while vain is your vengeance.

Up, up, warriors, your chieftain has fallen,
 Your honor, your father, the joy of your children,
 Legend of all the valley, hero of all the land,--
 Here he has fallen, will you not avenge him?

Murdered with malice within the king's hall,
 The ting-hall, the hall of the law, thus murdered,
 Murdered by him whom the law holds highest,--
 From heaven will lightning fall on the land,--
 If thus left unpurged by the flames of vengeance.

Launch the long-ships from land
 Einar's nine long-ships are lying here,
 Let them hasten vengeance on Harald!

If he stood here, Haakon Ivarson,
 If he stood here on the hill, my kinsman,

da fandt Einars bane ikke fjorden,
og eder, fejge, slap jeg bede!

O bönder, hör mig, min husbond er falden,
mine tankers höjsæde i halvhundred år!
Vælted er det, og ved dets höjre side
vor eneste sön, o al vor fremtid!

Tomt er der nu innen mine to arme;
Kan jeg vel mere få dem op til bönen?
Eller hvorhen skal jeg vende mig på jorden?
Går jeg bort til de fremmede steder,
ak, så savner jeg dem, hvor vi levede sammen;
men vender jeg mig derhen,
ak, så savner jeg dem selv!

Odin i Valhal tør jeg ikke finne;
ti ham forlod jeg i min barndom.
Men den nye Gud i Gimle?
Hen tog jo alt, jeg havde!

Hævn? Hvem nævner hævn?
Kan hævn vække mine döde?
Eller dække over mig for kulden?
Finnes i den et tilstængt enkesæde,
eller tröst for en barnløs mor?

Gå med eders hævn; lad mig være!
Læg ham på karmen, ham og sönnen;
kom, vi vil følge dem hjem.
Den nye Gud i Gimle, den frygtelige, som tog alt,
lad ham også tage hævnen, ti den forstår han!

Kør langsomt, ti sådan körte Einar altid;
og vi kommer tidsnok hjem.

Hundene ville ikke møde med glade hop,
men hyle og hænge med halen,
og gårdens hester ville spidse ören,
vrinske glade mod stalddören,
og vente Eindrides stemme.

Men den lyder ikke længer,
ej heller Einars skridt i svalen,
som råbte, at nu måtte alle rejse sig,
for nu kom hövdingen!

De store stuer vil jeg stænge;
folkene vil jeg sende bort;
kvæg og hester vil jeg sælge,
flytte ud og leve ene.
Kör langsomt;
ti vi kommer tidsnok hjem.
Text by Bjørnstjerne Bjørnson

1 LANDKJENNING

Bjørnstjerne Bjørnson (1832–1910)

Og det var Olav Trygvason,
stævned over Nordsjø fram
op mod sit unge Kongerige,
som ikke vented ham.
Fik han så første Synet:
“Hvad er dette for Mur i Havbrynet?”

Og det var Olav Trygvason,
Landet syntes ganske stængt,
alle hans unge Kongelængsler
føltes mot Klippen sprængt,
indtil en Skald opdaged
hvide Kupler og Spir i Skylaget.

Og det var Olav Trygvason.
syntes, han med en gang så –
gråspregte, gamle Tempelmure,

The fjord should not save the slayer of Einar,
And I should not seek you cowards who flinch!

Oh, peasants, hear me, my husband has fallen,
The high-seat of my thoughts through years half a hundred!
Overthrown it now is, and by its right side,
Our only son fell, oh, all our future!

All is now empty between my two arms;
Can I ever again lift them up in prayer?
Or whither on earth shall I betake me?
If I go and stay in the places of strangers,
I shall long for those where we lived together.
But if I betake me thither,
Ah, them, themselves I shall miss.

Odin in Valhall I dare not beseech;
For him I forsook in days of childhood.
But the great new God in Gimle?
All that I had He has taken!

Vengeance? Who speaks of vengeance?
Can vengeance the dead awaken,
Or cover me warm from the cold?
Find I in it a widow's seat sheltered,
Solace to cheer a childless mother?

Away with your vengeance! Let me alone!
Lay him on the wagon, him and our son!
Come, we will follow them home.
That God in Gimle, new and fearful, who all has taken,
Let Him now also take vengeance! Well He knows how!

Drive slowly! For so drove Einar always;
Soon enough we shall come home.

The dogs to-day will not greet us gladly,
But drearily howl with drooping tails.
And lifting their heads the horses will listen;
Neighing they stand, the stable-door watching,
Eindride's voice awaiting.

In vain for his voice will they hearken,
Nor hears the hall the step of Einar,
That called before him for all to arise and stand,
For now came their chieftain.

Too large the house is; I will lock it;
Workmen, servants send away;
Sell the cattle and the horses,
Move far hence and live alone.
Drive slowly!
Soon enough we shall come home.
Translation by Arthur Hubbell Palmer (1859–1918)

CD 8

1 LAND-SIGHTING

Bjørnstjerne Bjørnson (1832–1910)

And it was Olav Trygvason,
Sailing o'er the North Sea wide,
Towards his young kingdom,
Expecting him not.
He mad his first sighting:
‘What are these walls at the edge of the sea?’

And it was Olav Trygvason,
Found the country sealed.
All the desires of a young king
Seemed to shatter upon the cliffs.
Until a bard discovered
White spires and roofs among the clouds.

And it was Olav Trygvason,
Suddenly he seemed to sight
Grey, grizzled old temple walls

snehvide Hvælv derpå.
Længtes han da så såre
med sin unge Tro stå indenfore.

Landet sig åpned,
Vår der var, durende av Fossebrus.
Stormvejr og Havdøn rundt omkring dem,
sælsom var Skogens sus.
Orgler og Klokker hørt.
Kongen så sig om,
Kongen henførtes:

“Her er Grunden. funden. funden.
Tempelhvaeltet trodser Helved!’
Ånden bærer. Hjertet fyldes.
her den Største kun kan hyldes!

Gid min Tro stå stærk som Grunden
stige ren som Jøkelrunden.
Ånden nå Naturens Højde,
fyldt av Ham, som sammenføjde.”

Olavs Bøn vi alle tage
nu som da og alle Dage:
“Ånden bærer, Hjertet fyldes
her den Største kun kan hyldes!

Gid min Tro stå stærk som Grunden,
stige ren som Jøkelrunden,
ånden nå Naturens højde,
fylt av Ham, som sammenføjde! Fyldt af Ham!”

Two Choruses from Sigurd Jorsalfar (Sigurd the Crusader), Op. 22

2 1. NORRØNAFOLKET

Bjørnstjerne Bjørnson (1832–1910)

Solo: Norrønafolket det vil fare,
 det vil føre Kraft til Andre.
 Kampens Glavind kaster Gjenglands,
 Æren øger Folkets Arbejd!
 Da vi kom fra Jorsaltoget,
 tændtes Sangens alle Bauner,
 og vor Ungdom stod om Luen,
 og det lyste langt af Landet.

Kor: Norrønafolket det vil fare...

Solo: Mangt som før var bredt
 og mægtigt minskes nu og bort det bares,
 til Højsædet skred det Store
 styret Tankerne og Tiden.
 Kvindens Krav til Ungersvenden nu blev
 Mod til mandig Idræt,
 Modrens Krav til sine
 Sønner nu blev Mål med Eftermæle.

Kor: Norrønafolket det vil fare...

Solo: Om på Fjeld to Farmænd mødtes,
 måtte de om Toget tale,
 i dets Ære, i dets Glæde
 Brødre blev de, før de skiltes.
 Ja, den Gamle, som sad efter,
 sig på Krykkestaven reiste,
 priste Gud, og sagde:
 Ætten øger Arven, glad jeg farer.

Kor: Norrønafolket det vil fare...

Solo: Af Bedrift som ej fornyes
 Rust påføres Folkeviljen;
 evig ung må Æren være,
 og i Kampe kun den fødes.
 Derfor går på Dragevinger over Havet,
 over Tvilen, atter de norrøna

With snow-white roofs above.
He was filled with longing
To enter and bring his young faith inside.

The land opened up, it was spring,
Noisy with rushing streams;
Storm and crashing sea around them,
Strange the forest murmur:
Sounds as of bells and organs.
The King looked around him,
The King was enraptured:

‘Here we have found the bedrock.
Hell! these temple walls defy thee!
My soul shivers, my heart swells,
Here but the Greatest must be praised!

Be my faith firm as the rock,
Pure and high as the glacier.
The soul soars to the peaks of nature,
Filled with him who made it.’

Olav’s prayer be ours to utter,
Now as then and for ever:
‘My soul shivers, my heart swells,
Here but the Greatest must be praised!

Be my faith firm as the rock,
Pure and high as the glacier.
The soul soars to the peaks of nature,
Filled with him who made it.’

Two Choruses from Sigurd Jorsalfar (Sigurd the Crusader), Op. 22

2 1. THE NORTHLAND PEOPLE

Bjørnstjerne Bjørnson (1832–1910)

Solo: The Northland folk have the urge to travel,
 Bringing power to other peoples.
 The spear of war throws a reflection
 Honour encourages the people in their task!
 When we returned from Jerusalem,
 All the beacons of song were lit,
 And our young people stood round the fires,
 And the light shone out far from the shore.

Choir: The Northland folk have the urge to travel...

Solo: Much that was formerly broad and powerful
 Was reduced and carried away,
 Greatness approached the high seat,
 Guiding minds and times alike.
 Women’s demands upon young men
 Now inspired them to manly actions,
 Mothers’ demands upon their sons
 Now became a goal to be renowned for.

Choir: The Northland folk have the urge to travel...

Solo: If two wayfarers met in the mountains,
 Their talk will have been about the crusade,
 In its honour, in its rejoicing
 They became brothers before parting.
 And the old man, who remained at home,
 Lifted himself up on his crutches,
 Praised God, and said:
 Our fame increases, gladly I pass on.

Choir: The Northland folk have the urge to travel...

Solo: Brave actions that are not renewed
 Corrode the will of the people;
 Honour must be forever young,
 And only in battle can it be born.
 Therefore on dragonships
 The Northland’s warriors go again

Kjæmper mod det
Store i det Fjerne.

Across the sea, surmounting doubts,
Towards distant greatness.

Kor: Norrønafolket det vil fare...

Choir: The Northland folk have the urge to travel...

2. KONGEKVADET

Solo: Den som har drømt Udfærd og
Dåd sænker ej Sejl uden med Sorg,
dem som har øvet Størværk i Ungdom,
fanger let Mismod i dadløs Manddom.
Men er det dådløst at bygge sit Land
og at vække dets Kraft som en Vår af sin Dvale?
Dådløst at være den mægtige Mand,
som kan mætte de hungrige Dale?
Dådløst til Kampen på Land og om
Strand at gi tusinde Arme fra Krigene sparet,
Slægternes Slægter et voksende Land
med vor Kjærlighed til det bevaret?
Hil Jer, Skud af Haraldsstammen,
hil Jer, bolde Kongebrødre,
en med Fredens fagre Vinding,
en med Kampens Sejerskrone,
Norges Fortid, Norges Fremtid,
i de Tvendes Håndtag træffes.
Hil Jer, Skud af Haraldsstammen, hil Jer!

Scenes from Olav Trygvason, Op. 50
Bjørnstjerne Bjørnson

1. SCENE

En offergode (Baritono solo):
Skjult i de mange manende Navne Runernes
Giver og Galdrens!
Du, som gik ud af Verdens Ophav,
Du, som ser Livet fra Lidskalv:

Alle mænd:
Hør os! Hør os!

En kvinde (Mezzo-soprano solo):
Moderlige Frigga, du, som misted Balder,
Du, som bærer Verdens Ve i din Barm!
Du, som trøster Odin, du som Alting nærer,
Fostrer i Fensal Livet og Sorgen:

Alle kvinder:
Hør os! Hør os!

Offergoden:
Trudvangs Hlorride, Bilskirner-Lue,
Megingjords Herre og Mjølners,
Asernes Værn og Normanna Ættens Jotunheims
Trudsel til al Tid:

Alle mænd:
Hør os! Hør os!

Kvinden:
Njords grådfagre Datter, enkestille
Vanadis Eget Savn dig lærte Elskendes Nød!
Vore Trængslers Tårer blandes nu med dine:
Dig, dig tilhører Hælvten på Jorden.

Alle kvinder:
Hør os! Hør os!

Offergoden:
Hejmdal med Hornet, Ull i Ydale, Njörd i det Nordlige, hør os!
Alfheimens Fryd,
Landvides Tungsind, Sidskjægte Sanger, og du, Tyr:

Alle mænd:
Hør os! Hør os!

2. THE KING’S SONG

Solo: He who has dreamed about travel and good works
Cannot lower his sails without sorrow,
He who performed great deeds in his youth
Soon loses courage in idle manhood.
But is it a small achievement to build up one’s country
And to waken its power, springlike, from slumber?
Is it a small achievement to be the powerful man
Who can supply food for the hungry valleys?
Is it nothing, in the fight by land and sea,
To spare thousands of poor folk from war,
To preserve for generation upon generation
A growing country with out love?
Hail to you who are descended from Harald,
Hail to you, brave royal brothers,
One with the fair garland of peace,
One with the victorious crown of battle,
Norway’s past and Norway’s future
Meet in these two men’s handshake.
Hail to you who are descended from Harald, Hail!

Scenes from Olav Trygvason, Op. 50
Bjørnstjerne Bjørnson

SCENE 1

A Sacrificer (Baritone solo):
Thou to whom fancy lends many titles
Giver of runes and of magic!
Working before the world’s beginning
Thou who outgazest from Lidskialf:

The Men:
Hear us! Hear us!

A Woman (Mezzo-soprano solo):
Tender mother Frigga, sorrowing for Balder,
Bearing in thy bosom all worldly woe!
Comforter of Odin, nourisher of Nature,
Drawing all life and care into Fensal:

The Women:
Hear us! Hear us!

The Sacrificer:
Trudfang’s Hlorrida, Bilskirner’s fireflame,
Thou of the strengthbelt and hammer,
Shield of the Æsir and of the Northmen,
Ever the dread of the giants:

The Men:
Hear us! Hear us!

The Woman:
Beauteous weeping goddess, silent widow Vanadis,
Love’s distress thine own loss taught unto thee!
Let our tears of sorrow with thine own be mingled:
Thou who dost govern half of the living.

The Women:
Hear us! Hear us!

The Sacrificer:
Hornbearing Heimdal, Ull in Ydaler, Nyörd, mighty Norhtdweller, hear us
Alfenheim’s joy, Landvida’s sorrow, Longbearded minstrel, and thou, Tyr:

The Men:
Hear us! Hear us!

Kvinden:

Evig unge Ydun,
Sif i gyldne Agre,
Søkkvabækkens Saga,
Skade på Fjeld,
Alle tro Asynjer,
Vaners Æt, Valkyrjer, Hør nu vor Jammer, Jorden I gjæste!

Alle kvinder:

Hør os! Hør os!

Alle:

Andre Guder ere komne,
stærke Guder, Sejers-Guder!
Råd os, råd os,
Mitgard ryster: Guder kun kan Guder møde!
I, som op af Urdarbrønden
øser Livskraft over Verden,
I, som ene ved hans Ønske,
Gudens i guldtekte Gimle;
I, som stilt i Odins Øre
hvisker det hver Dag, der fødes,
I, som var før Verden vokste,
I, som er når Alt er Intet:
Viser, viser, viser vore Diser,
Viser, viser, viser vore Diser
Vej til Guden,
Som vi vente,
til Guden, som vi vente.
Hør os!

8] 2. SCENE**Vølven (Alto solo):**

Ej er det nok nævne ved Navn Norner og Aser.
Runer må ristes, galdres, Uvætter fra Vejene vises,
De, som gå til Guderne.
Der har de lejret sig.
På sine Horn tager de vore Bønner,
Ingen når Norner og Guder!

Alle:

Ærværdige Vølv, rejs dig og galdre!
Rensk Himmel og Jord med Odins Ord!

Vølven:

Onde Mands onde Vætter;
I, som kommer fra Syden!
Hos Hel holdes den Fest, ham venter!
Ædder æd, Orme avl, i hans Sår Ulivs Yngel,
Hos Hel Hunde I vorde ham onde!
Galskab slå Eders Ganer så hans
Blod Eder lyster! Hos Hel ej anden
Mad Eder mætte! Hos Hel!
Onde Mands onde Vætter;
I, som kommer fra Syden!
Hos Hel hent Eders Mål i Norden, i Norden!

Kor:

Ærværdige Vølv, kraftigt du galdre!
Rensk Himmel og Jord med Odins Ord!

Vølven:

Onde Mands onde Vætter;
I, som kommer fra Syden!
Hos Hel findes den Vej, I fylder!
Vætter, væk fra Guders Vej!
Tordnerens Lyn Eder ramme!
Hos Hel findes den Vej, I fylder!
Runestav skar jeg årle, Odins Horg har den fostret.
Hos Hel dryppe dens Ord på Eder!

The Woman:

Ever youthful Idun,
Sif of golden harvests,
Saga of the streamlet,
Skada of hills,
All ye mighty Æsir, Vanir and Valkyrir,
Hear our complaining, earthward oh hasten!

The Women:

Hear us! Hear us!

All:

Other gods are now arising;
Gods of power, gods of battle!
Help us, help us;
Mitgard trembles; Gods alone with gods can wrestle!
Ye who from the Urdar fountain
Pour life strength into our bosoms,
Ye alone who know his will,
The father in gold-canopied Gimle;
Ye in Odin's ear who whisper
Softly as each day awakens,
Ye who were ere world's beginning
Ye who will be when 'tis wasted:
Show us, show us, show our
Fates the pathway,
Show us, show us,
Show our Fates the way to him,
The god so long awaited, the god so long awaited.
Hear us!

8] SCENE 2**The Völva (Alto Solo):**

'Tis not enough that ye invoke Nornir and Æsir.
Runes must be graven duly, evil to disperse from the pathway,
Which to the gods doth lead.
There see the gathered hosts!
Upon their horns howling to hide our voices,
That the gods never may hear us!

All:

O prophetess mighty, rise in thy magic!
Fill heaven and earth with Odin's word!
I, I pray devoted to Odin from my youth,
By the grey wolf's heart, by the raven's tongue,
By my sacrifice in sleepless nights; I, I pray you!
Show me, mighty ones:
Where you will strike the evil Olaf?
Where? Where?

The Völva:

Spirits base, basely mastered,
ye who come from the Southlands:
With Hel, soon shall your feast be holden!
Plague shall gnaw, serpents send thro' your veins deadly venom.
Let Hel's hounds awake, howling and foaming,
Monsters filled with madness,
for your blood thirsting blindly!
For Hel no fitter food can afford them! With Hel!
Spirits base, basely mastered,
ye who come from the Southlands,
With Hel here in the North your feast is, your feast is!

Chorus:

O prophetess might, great is thy magic!
Fill heaven and earth with Odin's word!

The Völva:

Spirits base, basely mastered,
ye who come from the Southlands,
To Hel soon shall your way be wended!
Evil ones, away, away!
The Thunderer's weapon awaits ye!
To Hel soon shall your way be wended!
Runes I wrote on a staff I rent from the altar of Odin.
To Hel straightway its charm consigns ye.

Hos Hel!
 Runer gå Lokes Lue frem til Datterens Døre,
 Hos Hel æde hvert Ord de Onde, de Onde!

Kor:

Galdrens Ord fra Odin går til Afgrunds Dyb,
 Til Himlens Tag.
 Bange gjør Svaret fra Begge!

Vølven:

Svar jeg fik fra Hel, fra Højden,
 I ængstes, ikke jeg.
 Nu fare Bønner! Fri står Vejene!
 Den første beder jeg!
 Den første beder jeg!
 Guder! Hellige Guder!
 Er I her, da hør os!
 Hvor ligger Loddet, Afgjørelsens Lod?
 Hvor hælder Vægten, Vishedens Vægt?
 Jeg, jeg beder: vis mig, Vældige!
 Hvor møder I den onde Olav?
 Hvor? Hvor? Guder! Hellige Guder!
 Altvidende Guder!
 Jeg, jeg beder, viet Odin fra ung Alder
 Ved Ulvens Hjerter, ved Ravnens Tunge,
 Ved vågne Nætters Varselsoffre:
 Jeg, jeg beder! Vis mig, Vældige:
 Hvor møder I den onde Olav? Hvor? Hvor?

Vølven, kor:

Her, her, møder de Høje ham!
 Her, her, hellige Luer vil Hævne!
 I vort Hov må han træde,
 Træder han ind, træder han aldrig ud!
 Dette må siges ham:
 Træder han uskadt ud, så tror vi ham!
 Dette må siges ham:
 Hans Guder gå ind til vore!
 Dette må siges ham:
 Træder han uskadt ud, så tror vi ham!

Kor:

Tak! Tak! Tak, at I talte,
 Trøstigt var Tegnet os!
 Tak! Tak! Tak, at I talte,
 Nu tør vi tro!
 Nu kan han komme. Kongen, vi kåred os!
 Nu kan han komme, Kampen blir kort!
 Selv ville Guderne Gammensfærd gange til,
 Selv ville Guderne gjæste sin Gård!
 Luen skal lyse ham
 Landet af Led igjen,
 Luen skal lyse ham lige til Hel!
 Tre Nætter bad vi, bad som et Barn sin Far!
 Tre Nætter bad vi, bønåret vi blev!

Offerguden:

Nu hæves Hornet Hærfader Odins Horn,
 Nu hæves hornet, hæves for ham.
 Hellige Hovild, Aketors Hammertegn
 Hellige hovild viet det har.

Kor:

Heilige Lege, holdes at hædre ham,
 heilige Lege, heilige Lyst,
 heilige Lege, heilige Lyst.

9 3. SCENE**Kor:**

Giv alle Guder Gammens og Glædes-Skål,
 Giv alle Guder Gaver og Fryd!
 Hornet for Aketor tømmes for Kraft i Kri,
 Hornet for Aketor, Trøndernes As!
 Hellige Lege, hellige Lyst!
 Fyld nu for Njörd og Frøy, Fiske og fager Høst.
 For Frihed og Fred!

To Hel!

Runes will lead, Loki's lot unto the doors of his daughters!
 With Hel ye shall devour that writing, that writing!

Chorus:

Wondrous word of Odin goes to the black abyss,
 To heaven's height.
 Awful returneth the answer.

The Völva:

Answer came from Hel, from high gods;
 All fear it, yet not I.
 Now let us kneel to them! Ev'ry path is free!
 So I will pray them first!
 Yes, I will pray them first!
 Gods, ye holy, ye eternal gods!
 Are you here, then heed me!
 Where find we the fiat which governs our fate?
 Where bends your balance, ordering all?
 Show, ah show to me, ye mighty ones,
 Where ye will strike the evil Olav?
 Where? Where?
 Gods all-governing, endless, omnipotent Æsir!
 I, I pray devoted to Odin from my youth,
 By the grey wolf's heart, by the raven's tongue,
 By my sacrifice in sleepless nights:
 I, I pray you! Show me, mighty ones:
 Where ye will strike the evil Olav? Where? Where?

The Völva, Chorus:

Here! Here! Hasten the holy ones!
 Here, here, hurtled the vengeance of heaven!
 In our hall he must enter, let him go in,
 Ne'er to come forth again.
 Let this be told to him:
 We will believe if he come safely forth!
 This must be told to him:
 Let his god go in to our gods!
 Let this be told to him:
 If he come safely forth, we will believe!

Chorus:

Thanks! Thanks! Thanks for the token!
 Solace it sends to us!
 Thanks! Thanks for the token,
 Faith it confirms!
 Choice of the children, come then, oh king to us!
 Come to thy children, strife will be short!
 Now will the gods themselves go on their gladsome way,
 Now will the gods themselves grant us their grace!
 Lit from our land by fire,
 Lo, he shall leave us;
 Loki shall lighten him hence unto Hel!
 Three nights besought we, suing like son to sire,
 Three nights we pleaded, heard is our pray'r!

The Sacrificer:

Raise high the horn, great Host-father Odin's horn
 Raise high the horn, up heave it for him.
 High altar fires and Akethor's hammer sign
 High altar fires have hallowed it.

Chorus:

Gladly we join in games for the gracious god
 Gladly we join in gambols of joy!
 Gladly we join in gambols of joy!

9 SCENE 3**Chorus:**

Give to all gods a gracecup of gratitude,
 Give to the gods your greatest of gifts!
 Horns fill for Akethor, Drontheimer's deity,
 Fill them to Akethor's daring in fight!
 Gaily then join ye, Outburst of joy!
 Fill up to Nyord and Frey, harvest and fish they send!
 To freedom and faith!

Hellige Lege holdes at hædre dem,
 Hellige Lege, hellige Lyst!
 Bægret for Brage bærer vi Løfte til,
 Bægret for Brage byder vi nu!
 Offer af Liv og Blod indtil ej Olav er,
 Nu byder Enhver, nu Offer vi byder,
 Nu offer vi byder af Liv og af Blod!
 Hellige Lege holdes at hædre dem,
 Hellige Lege, hellige Lyst!

Alle kvinder:

Alle Asynjer ætler vi ydmyg Bøn,
 Alle Asynjer Ære og Bøn: Nær os,
 I milde med Eders Modermelk,
 Nær os, I milde, Hjerternes Magt!
 Yngling og Ungmø,
 Olding og Edda med,
 Ærer de Evig-Unge i Alt!
 Hellige Lege holdes at hædre dem,
 Hellige Lege, hellige Lyst! Lyst!

Kor:

Dejlige Diser, dragende Dueflok!
 Dejlige Diser, Dødliges Trøst!
 Ætten I følger, Fylgie hver Nyfødt fik,
 Ætten I følger, hil Eders Færd!
 Ætlykken har hun Fædrene Hamingja,
 Ætlykken har hun, Ætmærket med.

Alle kvinder:

Alle Asynjer ætler vi ydmyg Bøn!
 Alle Asynjer Ære og Bøn! ...

Kor:

Alfer og Vætter, Ærvangen værger I,
 Alfer og Vætter, hil Eders Vagt!
 Hil dig, du ældste fjeldstore Vætteånd!
 Hil dig, du yngste Alf i en Blomst!
 Hil dig, som hegned Tomten og Husene,
 Hil dig, som hegned Hjemjord og Havn!
 Ja hil dig, som hegned vor
 Hjemjord og Havn!
 Hellige Lege holdes at hædre dem,
 Hellige Lege, hellige Lyst!

Mænd:

Evige Asatro, alt Livet elsker du!
 Evige Asatro ånder i Alt!

Kvinder:

Evige Asatro, Ære og Mod din Æt!
 Evige Asatro, elskelig dyb!

Mænd:

Evige Asatro, alt Livet elsker du,
 Evige Asatro ånder i Alt! Ånder i Alt!

Kor:

Evige Asatro, alt Livet elsker du,
 Evige Asatro ånder i Alt!
 Dig vil vi frelse, Fædrene Fortidsland!
 Dig vil vi frelse, Fremtid for os!
 Dig vil vi frelse. Sang for vor Fryd, vor Gråd,
 Dig vil vi frelse, Vugge for Dåd!
 Tre Nætter bad vi, bad som et Barn sin Far.
 Tre Nætter bad vi, bønhørt vi blev.
 Første Nat bloted vi. Lautbollen bar vi frem, Første
 Nat bloted vi Lauten og Bøn.
 Andre Nat Gjestebud, Billeder baged vi.
 Andre Nat Gjestebud, Gaver og Bøn.
 Tredie Nat sang vi. Signende syn vi så!
 Tredie Nat sang vi, Lovsang til Dans.
 Hellige Lege legtes, legtes til Guders Lov,
 Hellige Lege, hellige Lege, hellige Lege, hellige Lys

Gaily then join ye games to the gracious god
 Gaily we join in outburst of joy!
 Beakers to Braga bring we with holy vows,
 Beakers to Braga brimming we raise!
 Offerings of flesh and blood make we for Olav's end,
 We all freely bring, to Braga, to Braga,
 To Braga, to Braga we all freely bring!
 Gaily we join in games to the gracious god
 Gaily we join in outburst of joy!

The Women:

O ye Asynier, honour we offer ye,
 All ye Asynier, honour and praise!
 Nourish oh mild ones, men with your mothermilk!
 Nourish us, ye who move us with might!
 Young men and maidens, grandsire and grandmother,
 Honour for aye the gods ever green!
 Gladly then join in games to the gracious gods,
 Gaily then join in outburst of joy!

Chorus:

Glorious Disir, gliding like doves around!
 Glorious Disir, deathmaking glad!
 Guarding ye, follow friendly our future fate,
 Guarding ye, follow us, hail to your flight!
 Fortune of fathers holdeth the Hamingja,
 Fortune of fathers and of the race.

The Women:

O ye Asynier, honour we offer ye,
 All ye Asynier, honour and praise!...

Chorus:

Earthmen and kobolds, keeping the ground for us,
 Earthmen and kobolds, hail to your kind!
 Hail to the hugest spirit that hides in hills.
 Hail, tiny elves who frolic in flow'rs!
 Hail our upholder, guardian of house and halls!
 Hail, who upholdest harbour and holm!
 We hail thee, upholder of harbour and holm.
 Gladly we join in games to the gracious gods,
 Gaily we join them!

Men:

Faith of our fatherland, love thou dost light in us,
 Faith of our fatherland moving all men!

Women:

Faith of our fatherland, honour thou art to us!
 Faith of our fatherland, fond and profound!

Men:

Faith of our fatherland, love thou dost light in us,
 Faith of our fatherland moving all men!

Chorus:

Faith of our fatherland, love thou dost light in us,
 Faith of our fatherland moving all men!
 We will defend thee, fight for our fathers' faith,
 We will defend thee, future be ours!
 We will defend thee, source of our weal and woe,
 We will defend thee, fount of great deeds!
 Three nights besought we, suing like son to sire.
 Three nights we prayed and heard was our pray'r.
 The first night offered we bowls of bloody sacrifice,
 On the first night offered we oxen with pray'r.
 Next night guestoffering gave we the gracious gods.
 Over their images uttering pray'r
 On the third night fair dreamfaces favoured us!
 On the third night we danced and we sang.
 Gladly we joined in games to the gracious gods,
 Gaily we joined in games to the great gods, outburst of joy!

English translation by William Jewson